

Strasbourg den 13.3.2018
COM(2018) 131 final

2018/0064 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

{SWD(2018) 68 final} - {SWD(2018) 69 final} - {SWD(2018) 80 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Att stärka rättvisan på den inre marknaden har varit en av de frågor som prioriterats under Junckerkommissionens mandatperiod¹. Vid det socialpolitiska toppmötet i Göteborg den 17 november 2017 proklamerade Europaparlamentet, rådet och kommissionen tillsammans den europeiska pelaren för sociala rättigheter². Pelaren fastställer ett antal viktiga principer och rättigheter som ska ligga till grund för rättvisa och välfungerande arbetsmarknader och välfärdssystem. Den ska fungera som en kompass för en förnyad harmoniseringsprocess som ska leda till bättre arbets- och levnadsvillkor i hela unionen och därmed säkerställa medborgarnas lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor samt socialt skydd och social delaktighet. Att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna i EU är viktigt för detta mål.

Arbetstagarnas rörlighet över gränserna inom EU är till nytta för enskilda, ekonomin och samhället som helhet. Den del av EU:s politik och de prioriteringar som medborgarna stöder mest är den fria rörligheten för EU-medborgare, som gör det möjligt att bo, arbeta, studera och göra affärer var som helst i EU³. Den fria rörligheten för arbetstagare och friheten att tillhandahålla tjänster inom unionen förutsätter att det finns tydliga och rättvisa regler som tillämpas på ett effektivt sätt när det gäller arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordningen av de sociala trygghetssystemen. EU har därför tagit fram ett omfattande regelverk för fri rörlighet för arbetstagare, utstationering av arbetstagare och samordning av de sociala trygghetssystemen. Junckerkommissionen har lagt fram flera förslag för att förbättra detta regelverk⁴.

Man är dock fortfarande bekymrad när det gäller tillämpningen av EU-reglerna och en effektiv och ändamålsenlig kontroll av efterlevnaden av dem, något som riskerar att skada förtroendet för och rättvisan på den inre marknaden. Det har uttryckts oro särskilt när det gäller migrerande arbetstagare som blir utnyttjade eller som förvägras sina rättigheter och företag som är verksamma i ett osäkert eller oklart företagsklimat med orättvisa konkurrensvillkor. Arbetstagarnas rörlighet över gränserna har ökat märkbart under de senaste åren. Under 2017 bodde och arbetade 17 miljoner EU-medborgare i en annan medlemsstat än sin egen. Siffrorna har nästan fördubblats på tio år. Antalet utstationeringar har sedan 2010 ökat med 68 % till 2,3 miljoner 2016⁵ och 1,4 miljoner EU-medborgare pendlar till en annan medlemsstat för att arbeta⁶. Mer än 2 miljoner arbetstagare inom vägtransportsektorn passerar också gränserna inom EU dagligen för att transportera gods eller passagerare. Det behövs ett effektivt samarbete mellan de nationella myndigheterna och samordnade förvaltningsåtgärder om man ska kunna hantera en arbetsmarknad som i allt högre grad omfattar hela EU.

¹ En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring, kommissionens tio prioriteringar för 2015–2019 https://ec.europa.eu/commission/priorities_sv

² En översikt över den europeiska pelaren för sociala rättigheter finns på https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights_sv

³ Standard Eurobarometer 88, *Public opinion in the European union*, december 2017.

⁴ COM(2016) 128 final, COM(2016) 815 final, COM(2017) 278 final, COM(2017) 277 final och COM(2017) 281.

⁵ Årsrapport för 2016 om arbetskraftens rörlighet inom EU, andra upplagan, maj 2017.

⁶ Årlig rapport för 2017 om arbetskraftens rörlighet inom EU.

Europaparlamentet har vid flera tillfällen betonat att man behöver öka medlemsstaternas kontroller och samordning⁷, bland annat genom att stärka informationsutbytet mellan yrkesinspektionerna⁸ och aktivt stödja utövandet av rätten till fri rörlighet⁹. Rådet har också betonat att man behöver förbättra det administrativa samarbetet och utveckla bistånds- och informationsutbytet för att bekämpa bedrägerier i samband med utstationeringen av arbetstagare, samtidigt som det har understrukt att det är viktigt att informationen för tjänsteleverantörer och arbetstagare är tydlig och transparent¹⁰.

Mot denna bakgrund föreslog kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker i sitt tal om tillståndet i unionen 2017¹¹ att man skulle inrätta en ”europeisk arbetsmyndighet” för att säkerställa att EU:s regler om arbetstagarnas rörlighet tillämpas på ett rättvist, enkelt och effektivt sätt. Detta förslag syftar till att inrätta en sådan europeisk arbetsmyndighet (nedan kallad *myndigheten*) – i form av ett decentraliserat EU-organ som ska ta itu med följande viktiga utmaningar:

- Otillräckligt stöd eller otillräcklig vägledning för enskilda och företag i gränsöverskridande situationer, inbegripet ofullständig eller knapphändig information för allmänheten om rättigheter och skyldigheter.
- Otillräcklig tillgång till information och otillräckligt informationsutbyte mellan de nationella myndigheter som har ansvar för olika områden när det gäller arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen.
- Brist på kapacitet hos de nationella myndigheterna för att de ska kunna organisera samarbetet med utländska myndigheter.
- Svaga eller obefintliga system för gemensam gränsöverskridande kontroll av efterlevnaden av regler.
- Avsaknad av ett system för gränsöverskridande medling mellan medlemsstaterna på alla områden som avser arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen.
- Otillräckligt samarbete på EU-nivå på detta område.

Initiativets övergripande mål är att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden. Syftet med förslaget är i detta sammanhang följande:

- Förbättra enskildas och arbetsgivares tillgång till information om sina rättigheter och skyldigheter när det gäller arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen samt tillgången till relevanta tjänster.
- Stärka det operativa samarbetet mellan myndigheter vid gränsöverskridande kontroll av efterlevnaden av relevant unionslagstiftning, inbegripet enklare gemensamma inspektioner.

⁷ Europaparlamentets resolution av den 14 september 2016 om social dumpning i Europeiska unionen (2015/2255(INI)).

⁸ Europaparlamentets resolution av den 14 januari 2014 om effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa (2013/2112(INI)).

⁹ Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter (2016/2095(INI)).

¹⁰ Rådets allmänna riktlinje om förslaget till direktiv om ändring av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare, 13612/17, den 24 oktober 2017.

¹¹ Talet om tillståndet i unionen 2017 finns på https://ec.europa.eu/commission/state-union-2017_sv

- Medla och underlätta lösningar i händelse av tvister mellan de nationella myndigheterna eller gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden, t.ex. företagsomstruktureringar som påverkar flera medlemsstater.

Detta innebär att myndigheten kommer att anförtros ett antal operativa uppgifter, nämligen att tillhandahålla relevant information och relevanta tjänster till enskilda och arbetsgivare samt stödja medlemsstaterna i deras samarbete, informationsutbyte, samordnade och gemensamma inspektioner, riskbedömning, kapacitetsuppbyggnad, medling och samarbete vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden. EU:s befintliga strukturer och verktyg på området för arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordningen av de sociala trygghetssystemen kommer att integreras eller kompletteras med en myndighet som ger medlemsstaterna ett operativt och tekniskt stöd som de inte haft tidigare.

Myndigheten kommer att vara till nytta för alla enskilda som omfattas av unionens bestämmelser inom området för arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordningen av de sociala trygghetssystemen, närmare bestämt arbetstagare, egenföretagare eller andra enskilda personer som är unionsmedborgare eller tredjelandsmedborgare, som är lagligen bosatta i EU, och som befinner sig i en gränsöverskridande situation. Detta omfattar utstationerade arbetstagare, blåkortsinnehavare, personer som är föremål för företagsintern förflyttning och varaktigt bosatta så länge som de omfattas av ovannämnda regler. Den kommer också att gagna företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet, inbegripet i rekryteringssyfte.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Myndigheten kommer att bidra till att säkerställa att arbetstagarnas och medborgarnas rätt till likabehandling samt tillgång till sysselsättningsmöjligheter och social trygghet garanteras i gränsöverskridande situationer. Den kommer också att ge företag insyn i de lokala arbetsnormerna på hela den inre marknaden. Slutligen kommer den att stödja samarbete mellan de nationella myndigheterna för att säkerställa att arbetstagarnas och medborgarnas sociala rättigheter respekteras och för att förebygga bedrägeri och missbruk.

Kommissionen har antagit ett antal initiativ och förslag för att främja rättvis rörlighet för arbetstagare, särskilt en översyn av direktivet om utstationerade arbetstagare¹² och av förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen¹³ och av rörlighetspaketet ”Europa på väg”, inbegripet *lex specialis* om utstationering av arbetstagare inom internationell vägtransportverksamhet¹⁴ samt en översyn av social- och marknadslagstiftningen när det gäller vägtransporter¹⁵. Dessa nya initiativ kommer att följa tidigare lagstiftningsförslag, såsom direktiven om kontrollen av efterlevnaden av reglerna om utstationering av arbetstagare¹⁶ och fri rörlighet för arbetstagare¹⁷, förordningen om Eures

¹² COM(2016) 128 final.

¹³ COM(2016) 815 final.

¹⁴ COM(2017) 0278 final.

¹⁵ COM(2017) 277 final och COM (2017) 281.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s.11).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU av den 16 april 2014 om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare (EUT L 128, 30.4.2014, s. 8).

(europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar)¹⁸ och initiativ såsom inrättandet av ett europeiskt forum för att komma till rätta med odeklarerat arbete¹⁹.

Vid förberedelserna av dessa förslag och vid diskussionerna under lagstiftningsförfarandet blev det tydligt att ramverket behöver skärpas när det gäller tillämpningen och kontrollen av efterlevnaden av befintliga regler. Förslaget om en europeisk arbetsmyndighet syftar till att åtgärda denna brist.

Om den föreslagna myndigheten inrättas kommer man att kunna samla uppgifterna, även sådana som i nuläget är spridda över flera kommittéer och organ, och införa operativt stöd på de områden som avser arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen och därmed göra EU:s politik mer konsekvent när det gäller gränsöverskridande rörlighet (se avsnittet ”Lagstiftnings ändamålsenlighet och förenkling”).

Den föreslagna myndigheten kommer att komplettera och säkerställa överensstämmelse med den verksamhet som bedrivs av följande fyra organ på området för sysselsättning och socialpolitik: Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound), Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop), Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ETF) och Europeiska arbetsmiljöbyrå (EU-Osha).

Den föreslagna förordningen kommer att bidra till genomförandet av de principer och rättigheter som fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, särskilt genom att öka medvetenheten om vilka möjligheter det finns för personer som flyttar när det gäller utbildning och livslångt lärande och genom att främja aktivt stöd till sysselsättning och mer allmänt genom effektiv och ändamålsenlig kontroll av efterlevnaden av unionslagstiftningen i fråga om arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen samt av de kollektivavtal som genomför sådan unionslagstiftning.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta initiativ kompletterar det pågående arbetet för att uppnå de mål som anges i de politiska riktlinjerna ”Ny start för EU²⁰ när det gäller den fjärde prioriteringen: en fördjupad och mer rättvis inre marknad med en starkt industribas”, särskilt strategin för den inre marknaden²¹. I praktiken är arbetstagarnas rörlighet ett viktigt sätt att säkerställa en effektivare fördelning av resurserna mellan och inom olika sektorer, vilket minskar arbetslösheten och åtgärdar kompetensglapp. Detta initiativ kompletterar också den första prioriteringen i de politiska riktlinjerna (”En ny satsning på sysselsättning, tillväxt och investeringar”) genom att det skapar ett gynnsammare regelverk som främjar entreprenörskap och jobbskapande.

Myndigheten är dessutom förenlig med de strategiska mål för en digital inre marknad som avser modernisering av den offentliga förvaltningen, uppnående av gränsöverskridande

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 589/2016 av den 13 april 2016 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013 (EUT L 107, 22.4.2016, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344 av den 9 mars 2016 om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete (EUT L 65, 11.3.2016, s. 12).

²⁰ ”En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring – politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission” finns på http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_sv

²¹ En översikt över de viktigaste prioriteringarna för den inre marknaden finns på http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_sv

interoperabilitet och underlättande av samverkan med enskilda. Det kompletterar på så sätt kommissionens förslag till en gemensam digital ingång²², eftersom det syftar till att underlätta tillhandahållandet av innehåll och tjänster med hög kvalitet för allmänheten genom ingången som baseras på den befintliga portalen Ditt Europa. Initiativet kommer också att bygga på erfarenheterna av det informella tvistlösningsnätverket Solvit²³. I synnerhet kommer initiativet att vid behov tjäna som underlag för och komplettera den information och de tjänster som tillhandahålls via den gemensamma digitala ingången. Det kommer också att främja enskildas och arbetsgivares tillgång till Solvit för att lösa meningsskiljaktigheter och utgå från de bevis som samlats in från denna källa för att identifiera återkommande problem inom de områden som omfattas av dess tillämpningsområde.

Detta initiativ kommer dessutom att bygga på den goda praxis inom området för gränsöverskridande samarbete som fastställts av ”kontaktpunkten för gränserna”²⁴ för att man till fullo ska kunna utnyttja den ekonomiska potentialen i EU:s gränsområden.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget bygger på artiklarna 46, 48, 53.1, 62 och 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och handlar om fri rörlighet för arbetstagare, samordning av de sociala trygghetssystemen, etablering och utövande av verksamhet som egenföretagare, frihet att tillhandahålla tjänster samt gemensamma regler för internationella transporter.

• Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen gäller, eftersom förslaget inte omfattas av EU:s exklusiva behörighet. Målen för förslaget kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på nationell, regional eller lokal nivå, och kan bättre uppnås på unionsnivå av följande skäl:

- Tillhandahållandet av aktuell information och tjänster av hög kvalitet till allmänheten om rättigheter och skyldigheter i gränsöverskridande situationer behöver samordnas på EU-nivå för att en enhetlig, tydlig och effektiv strategi ska kunna säkerställas.
- Tillämpningen av unionsrätten i fråga om arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen bygger på samarbete mellan medlemsstaterna, vilket innebär att ingen medlemsstat kan agera ensam.
- För att öka synergieffekterna och stödja samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller tillämpningen av unionslagstiftningen om arbetskraftens rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen, garantera ett tydligt rättsläge för myndigheter och enskilda och nå en samsyn på tillsynsbehovet är det även nödvändigt att utarbeta en samordnad gemensam EU-strategi i stället för ett ibland komplext nät av bilaterala eller multilaterala avtal.

²² Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (COM(2017) 256).

²³ Kommissionens rekommendation 2013/461/EU av den 17 september 2013 om principerna för Solvit (EUT L 249, 19.9.2013, s. 10).

²⁴ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*, COM(2017) 534.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget står i proportion till behovet av operativt stöd och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Det innebär inga nya skyldigheter för medlemsstaterna, enskilda eller arbetsgivare, utan är inriktat på stöd till gränsöverskridande rörlighet och skapande av nya möjligheter. Förslaget inkräktar inte på det nationella beslutsfattandet, lagstiftandet eller verkställandet av åtgärder, vilket förblir medlemsstaternas behörighet. Dessutom får medlemsstaterna själva i stor utsträckning välja hur de utnyttjar de möjligheter som förslaget medför.

I konsekvensbedömningen som åtföljer förslaget till förordning²⁵ beskrivs hur förslaget uppnår den bästa balansen mellan att uppfylla målen för förslaget och skapa nytta (positiva konsekvenser) för nationella myndigheter, enskilda och arbetsgivare utan att detta avsevärt ökar kostnaderna. Där redovisas också att de berörda parter som rådfrågats inför förslaget mestadels stöder det.

- **Val av instrument**

Den föreslagna regleringsformen är en förordning om inrättande och drift av Europeiska arbetsmyndigheten. Förordningen bygger på den gemensamma strategin för EU:s decentraliserade organ som godkändes 2012 av Europaparlamentet, rådet och kommissionen²⁶. En förordning ger den rättssäkerhet som krävs för att inrätta myndigheten, som inte kan uppnås genom andra rättsakter.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Förslaget om Europeiska arbetsmyndigheten utarbetades parallellt med pågående lagstiftningsförslag på de närliggande områdena utstationering, samordning av de sociala trygghetssystemen samt den nya gemensamma digitala ingången. Förslaget bygger på det underlag som samlades in under det förberedande arbetet med dessa förslag, t.ex. konsekvensbedömningar samt diskussioner under lagstiftningsförfarandet. En viktig sak som framkom här var behovet av operativt stöd, i form av bättre gränsöverskridande samarbete och ökad öppenhet och medvetenhet, för att förbättra tillämpningen och efterlevnaden av reglerna om arbetstagarnas rörlighet.

Samtidigt tas i förslaget även hänsyn till den ovannämnda pågående utvärderingen av fyra EU-organ på sysselsättningspolitikens område. Utvärderingen innefattar en individuell bedömning av varje organ, en jämförelse och en framåtblickande bedömning av hur de fyra organen ska verka i framtiden. De fyra organen är annorlunda än den föreslagna myndigheten i det att de främst sysslar med forskning och inte har någon gränsöverskridande inriktning. Vissa preliminära delar av utvärderingen har dock tjänat som underlag för det här förslaget, framför allt när det gäller utformningen av myndighetens uppgifter och styrning. I den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag undersöks möjligheterna till samverkan mellan den föreslagna nya myndigheten och de fyra befintliga organen. Att myndigheten ska utvärderas med jämna mellanrum gör det möjligt att utforska ytterligare möjligheter till

²⁵ SWD(2018) 68.

²⁶ Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om decentraliserade byråer: https://europa.eu/european-union/sites/europa.eu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_en.pdf

synergieffekter och rationalisering i samverkan med de organ som är verksamma inom sysselsättning och socialpolitik.

I sin särskilda rapport om fri rörlighet för arbetstagare lade Europeiska revisionsrätten²⁷ fram rekommendationer för att öka medvetenheten om kommissionens verktyg för att stödja personer som arbetar utomlands, att ytterligare stärka Euresportalen och att bättre utnyttja data när initiativ och finansiering utformas på detta område. Dessa aspekter har beaktats när det här förslaget utarbetades.

- **Samråd med berörda parter**

För att inhämta synpunkter från de berörda parterna (allmänheten, nationella myndigheter, arbetsmarknadens parter och det civila samhället) om den nya Europeiska arbetsmyndigheten anordnade kommissionen ett öppet offentligt samråd på nätet om huvuddragen i förslaget den 27 november 2017–7 januari 2018. Under samrådet inkom totalt 8 809 svar, varav 8 420 identiska från en kampanj anordnad av Europeiska fackliga samorganisationen och 389 unika svar.

På det hela taget uttrycker deltagarna i samrådet sitt starka stöd för en ny myndighet, även när de unika svaren beaktas. Resultaten stödde i stort sett kommissionens analys av de största utmaningarna. De allra flesta (över 70 %) ansåg att det befintliga samarbetet mellan nationella myndigheter var otillräckligt för att säkerställa ett effektivt genomförande av EU:s regler om gränsöverskridande rörlighet. En lika stor andel ansåg att otillräcklig tillgång till information och öppenhet om regler om gränsöverskridande rörlighet var ett problem för enskilda och företag. De funktioner som föreslagits för den nya myndigheten fick också brett stöd, särskilt stöd för systematiskt samarbete och informationsutbyte mellan de nationella myndigheterna.

Kommissionen genomförde även ett antal riktade samråd med EU:s organ på området för arbetstagarnas rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen. En särskild utfrågning med arbetsmarknadens parter på EU-nivå hölls den 11 december 2017, och en strategisk dialog med civilsamhällets organisationer på EU-nivå hölls den 15 december 2017. Förutom muntliga yttranden vid de särskilda mötena inflöt även skriftliga ställningstaganden från organisationer och företrädare som deltagit i dessa riktade samråd.

De riktade samråden gav varierande resultat. Överlag välkomnades inrättandet av en ny myndighet, inriktad på att förbättra samarbetet mellan de nationella myndigheterna genom att underlätta utbytet av information och god praxis. Samtidigt underströk de tillfrågade att den nya myndigheten fullt ut borde respektera de fördragsbaserade befogenheterna, inte innebära några ytterligare rapporteringskrav för medlemsstaterna och inte krångla till eller överlappa befintliga administrativa strukturer. Många av de tillfrågade ansåg att den nya myndighetens mandat och mål behövde slås fast liksom dess koppling till befintliga strukturer och instrument.

De berörda parternas synpunkter redovisas mer ingående i bilaga 2 till konsekvensbedömningen. Resultaten av dessa samråd, bland annat diskussionerna i administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen, det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeclarerat arbete, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, tekniska kommittén för arbetskraftens fria rörlighet, Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar samt informella diskussioner

²⁷ Särskild rapport nr 6/2018: *Fri rörlighet för arbetstagare – den grundläggande friheten är garanterad, men bättre riktat EU-stöd skulle främja rörligheten*, finns på revisionsrättens webbplats: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=44964>

under ministrarnas lunchdiskussion vid mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i oktober 2017 beaktades vid utarbetandet av detta förslag.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Vid utarbetandet av detta initiativ och konsekvensbedömningen som medföljer förslaget till förordning använde sig kommissionen av ett brett urval av sekundära data som offentliggörs av EU-institutionerna (Europaparlamentet, kommissionen och revisionsrätten), särskilda tjänster vid kommissionen (Ditt Europa – Rådgivning, Solvit), andra internationella organisationer (OECD), relevant akademisk forskning och studier från tankesmedjor. Den använde också sin interna expertis och analyskapacitet, bl.a. för att bedöma budgetkonsekvenserna.

Kommissionen använde även primära data som samlats in särskilt för detta initiativ. Den samlade in underlag enligt befintliga ramavtal. Detta omfattade bl.a. en särskild begäran till nätverket av juridiska experter på rörlighet inom EU (FreSsco) om yrkesinspektionernas kapacitet att hantera gränsöverskridande ärenden. Dessutom ingick en beställning till en konsult om att ta fram fallstudier på grundval av kvalitativa intervjuer om medel för gränsöverskridande samarbete på området efterlevnad av regelverket.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionen gjorde inför initiativet i enlighet med sin policy för bättre lagstiftning en konsekvensbedömning av möjliga alternativ för strategi och genomförande. Detta arbete kompletterades av ett strukturerat samråd inom kommissionen genom en avdelningsövergripande styrgrupp.

Konsekvensbedömningen presenterades för och diskuterades med nämnden för lagstiftningskontroll²⁸. Nämndens rekommendationer i ett negativt yttrande av den 9 februari 2018 behandlades genom precisering av förslagets syfte och tillämpningsområde, utveckling av de berörda parternas synpunkter samt fördjupning av analysen av de olika alternativen och hur de kan passa in i den befintliga styrningsstrukturen för arbetstagarnas rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen, samtidigt som synergieffekter och förenkling främjas. För att hörsamma reservationerna i nämndens (positiva) yttrande av den 21 februari 2018 har kommissionen i konsekvensbedömningen förtydligt hur inrättandet av en ny myndighet innebär förändringar för de befintliga kommittéerna och organen i syfte att minska komplexiteten och undvika dubbelarbete, utvecklat hur den nya myndigheten kan samspela med befintliga unionsorgan på sysselsättningsområdet och stärkt redogörelsen för de preliminära budgetar som hänger samman med den rekommenderade lösningen²⁹.

Tre *strategiska alternativ* övervägdes för den föreslagna myndigheten, nämligen 1) stöd, 2) drift och 3) tillsyn. I vart och ett av alternativen föreslogs att myndigheten skulle få samma uppgifter, men omfattningen på myndighetens befogenheter varierade. Myndigheten föreslås få följande uppgifter: i) tjänster för arbetstagarnas rörlighet för enskilda och företag, ii) samarbete och informationsutbyte mellan nationella myndigheter, iii) stöd till gemensamma inspektioner, iv) analyser och riskbedömningar av arbetsmarknaden, v) stöd till kapacitetsuppbyggnad, vi) medling mellan nationella myndigheter, vii) underlättande av samarbete mellan berörda parter vid gränsöverskridande störningar av arbetsmarknaden.

²⁸ SEC(2018) 144.

²⁹ Se bilaga 1 till konsekvensbedömningen SWD(2018) 68 för närmare uppgifter om samrådet med nämnden för lagstiftningskontroll.

Samtidigt övervägdes tre *alternativ för genomförandet*: 1) Kommissionen tar på sig vissa operativa uppgifter och ett europeiskt nätverk för samordning av EU:s befintliga organ för arbetstagarnas rörlighet upprättas. 2) En ny myndighet inrättas med utgångspunkt i EU:s befintliga rörlighetsorgan. 3) En ny myndighet inrättas med utgångspunkt i ett befintligt EU-organ på området sysselsättning och socialpolitik.

Under konsekvensbedömningen bedömdes de strategiska alternativen och genomförandalternativen med avseende på kriterierna om ändamålsenlighet, resurseffektivitet och samstämmighet. Enligt bedömningen är en kombination av driftsalternativet (strategiskt alternativ 2) som utförs av en ny myndighet som bygger på EU:s befintliga rörlighetsorgan (genomförandalternativ 2) det mest resurseffektiva och ändamålsenliga sättet att uppnå initiativets mål. Det gör det möjligt att skapa nytta för nationella myndigheter, enskilda och arbetsgivare utan att det uppstår avsevärt ökade kostnader för att komma tillrätta med bristen på operativt stöd inom EU:s befintliga samarbetsram, vilket var två viktiga frågor som de berörda parterna tog upp.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget om inrättande av myndigheten förstärker utbudet av EU-organ på området för gränsöverskridande rörlighet, med syftet att förbättra och förenkla de nuvarande samarbetsformerna och i förlängningen att underlätta arbetet för medlemsstaterna och kommissionen.

I dag omfattar detta utbud ett antal EU-organ där nationella myndigheter samarbetar och utbyter bästa praxis. De här EU-organen är bl.a. följande: Eures europeiska samordningsbyrå, tekniska kommittén och rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetstagare, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen med underkommittéer (inklusive de lagfästa organen tekniska kommissionen och revisionskommittén samt den förlikningskommitté som administrativa kommissionen inrättat själv) och rådgivande kommittén för samordning av de sociala trygghetssystemen.

Den nya myndigheten ska sammanföra de här EU-organens tekniska och operativa uppgifter i en permanent organisation för att uppnå bättre resultat mer resurseffektivt genom förstärkta former för samarbete och gemensamma utredningar. Myndigheten ska i detta sammanhang:

- ta över förvaltningen av Eures europeiska samordningsbyrå, som för närvarande sköts av kommissionen,
- ersätta tekniska kommittén för fri rörlighet för arbetstagare,
- ersätta expertkommittén för utstationering av arbetstagare,
- ersätta tekniska kommissionen, revisionskommittén och förlikningskommittén vid administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen,
- ersätta det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete.

När det gäller samordning av frågor som rör social trygghet ska myndigheten samarbeta med administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen för de regleringsuppgifter som den kommissionen har kvar ansvaret för. Myndigheten kommer dessutom att dra nytta av synpunkter som arbetsmarknadens parter och regeringarnas

företrädare framför i rådgivande kommittén för samordning av de sociala trygghetssystemen och rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetstagare.

Detta nya upplägg förenklar den institutionella strukturen och främjar synergieffekter mellan de olika aspekterna av gränsöverskridande rörlighet inom myndighetens ansvarsområde. Detta kommer att bidra ytterligare till en enhetlig och effektiv tillämpning av unionsrätten, öka effektiviteten och leda till fler och bättre resultat jämfört med dagens upplägg, där EU-organen verkar i ett stuprörsperspektiv, inriktar sig på en viss rättsakt eller ett visst ansvarsområde, saknar ett operativt inslag, oftast endast sammanträder ett par gånger om året och bedriver vissa överlappande verksamheter.

Initiativet syftar också till att förenkla hur information och tjänster tillhandahålls till allmänheten om rättigheter, skyldigheter och möjligheter i samband med arbetstagarnas rörlighet över gränserna, vilket alltså underlättar tillgången till sådan information och sådana tjänster för enskilda och arbetsgivare.

Förslaget syftar till att öka digitaliseringen av handläggningen, och kompletterar befintliga och planerade initiativ på området, t.ex. elektroniskt datautbyte mellan nationella myndigheter för samordning av social trygghet inom systemet för elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter (EESSI), informationssystemet för den inre marknaden (IMI), samt portalen Ditt Europa och den gemensamma digitala ingång som kommissionen föreslagit.

• **Grundläggande rättigheter**

Eftersom myndigheten bör bidra till en tydlig, rättvis och effektiv efterlevnad av unionens bestämmelser om arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen stöder den skyddet och förverkligandet av de grundläggande rättigheter som omfattas av sådana regler, till exempel fri rörlighet för personer och arbetstagare (artiklarna 15 och 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, nedan kallad *stadgan*), rätt till tillgång till arbetsförmedlingar (artikel 29 i stadgan) och friheten att tillhandahålla tjänster (artikel 16 i stadgan). Den stöder också det gränsöverskridande utövandet av rättigheter i fråga om rättvisa och goda arbetsförhållanden, social trygghet och hälso- och sjukvård (artiklarna 31, 34 och 35 i stadgan) samt icke-diskrimineringsprincipen (artikel 21 i stadgan).

När det gäller skydd av personuppgifter (artikel 8 i stadgan) gäller förordning (EU) 679/2016 (den allmänna dataskyddsförordningen)³⁰ och förordning (EG) nr 45/2001³¹ för behandling av personuppgifter enligt detta förslag. I enlighet med dessa bestämmelser ska all behandling av personuppgifter vara begränsad till vad som är nödvändigt och proportionerligt. Uppgifterna ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och får inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål.

Tillsammans med andra initiativ som kommissionen har föreslagit under sin mandatperiod hjälper det här förslaget också kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa principerna och rättigheterna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som stöder rättvisa och välfungerande arbetsmarknader och välfärdssystem.

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Med den rekommenderade kombinationen av alternativ enligt konsekvensbedömningen blir den kostnad för myndigheten som belastar EU-budgeten uppskattningsvis 50,9 miljoner euro per år, vid normal verksamhet som beräknas vara i gång 2023. Kostnaderna under den nuvarande fleråriga budgetramen (2019–2020) täcks dels genom omfördelning från befintlig verksamhet inom EU:s program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och de autonoma budgetposterna under politikområdena Sysselsättning och Transport (70 %), dels genom att marginalen under rubrik 1a utnyttjas (30 %). Befintliga verksamheter som flyttas till myndigheten kommer inte att läggas ned, utan ansvaret för dem förs över från kommissionen till myndigheten så snart som denna inleder sin verksamhet. På personalsidan behöver myndigheten 69 tjänster i tjänsteförteckningen, 60 utstationerade nationella experter och 15 kontraktsanställda. Närmare uppgifter om behoven av anslag och personal finns i den bifogade finansieringsöversikten. Det kommer att införas minimikrav på de nationella budgetarna genom förslaget inverkan på EU:s budget. Det är inte möjligt att i siffror exakt uttrycka konsekvenserna för förvaltningarna, men fallstudier visar att inverkan torde vara positiv, eftersom en bättre regelefterlevnad gör det möjligt för de nationella tillsynsorganen att fånga upp tidigare obetalda sociala avgifter och få hjälp av myndighetens operativa stöd.

Förslaget innehåller en översynsklausul enligt vilken myndighetens uppdrag och uppgifter ska bedömas vart femte år, vilket ger möjlighet att gradvis utvidga verksamhetsområdet och expandera myndigheten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En särskild ram för övervakning beskrivs i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget, och den ska på grundval av ett antal indikatorer visa framsteg med uppnåendet av denna förordnings mål. Övervakningsramens krav och tidsfrister torde komma att ändras ytterligare under lagstiftningsprocessen och genomförandet.

Kommissionen kommer att utvärdera förordningen fem år efter att den har trätt i kraft, i enlighet med budgetförordningen³² och riktlinjerna för bättre lagstiftning³³. Utvärderingen inriktas särskilt på kriterierna i riktlinjerna för bättre lagstiftning, dvs. ändamålsenlighet, effektivitet, enhetlighet, EU-mervärde och relevans, inför eventuella översyner eller uppdateringar av förordningen.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I kapitel I presenteras huvudprinciperna för myndighetens inrättande och verksamhet.

I artikel 1 anges syfte och de politikområden som ligger inom myndighetens ansvarsområde.

Artikel 2 innehåller myndighetens huvudsakliga mål: i led a anges målen gentemot allmänheten, inbegripet enskilda och arbetsgivare, i led b förklaras rollen gentemot medlemsstaterna och i led c nämns myndighetens roll att medla och att underlätta lösningar av gränsöverskridande tvister mellan nationella myndigheter eller störningar på arbetsmarknaden.

³² Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

³³ Riktlinjer för bättre lagstiftning, SWD (2017) 350.

I artikel 3 fastslås myndighetens rättsliga ställning.

Artikel 4 ska den nya myndighetens säte anges, när det har bestämts av medlemsstaterna före slutet av den lagstiftningsprocess som leder fram till antagandet av det här förslaget.

I kapitel II förtecknas den nya myndighetens uppgifter; de anges i artikel 5, och varje uppgift beskrivs mer i detalj i särskilda artiklar.

Artikel 6 innehåller närmare uppgifter om hur myndigheten kommer att förbättra kvaliteten på och tillgången till information till enskilda och arbetsgivare om rättigheter och skyldigheter i samband med arbetstagarnas rörlighet.

I artikel 7 anges hur myndigheten kommer att göra det lättare för enskilda och arbetsgivare att få tillgång till initiativ och tjänster för arbetstagarnas rörlighet, och myndighetens särskilda uppgifter i detta avseende fastställs. Här anges också myndighetens roll i förvaltningen av Eures europeiska samordningsbyrå.

Enligt artikel 8 om samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna ska samarbete underlättas och informationsutbyte påskyndas mellan de nationella myndigheterna i gränsöverskridande ärenden (punkt 1). Här beskrivs vad myndigheten ska göra för att stödja administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen, inrättad genom förordning (EG) nr 883/2004, i ekonomiska frågor som rör genomförandet av den förordningen (punkt 2). Slutligen betonas myndighetens roll när det gäller att främja användning av elektroniska verktyg och digitalisera handläggningen (punkterna 3 och 4).

I artiklarna 9 och 10 förklaras hur myndigheten ska samordna samordnade och gemensamma inspektioner över gränserna: I artikel 9 regleras hur gemensamma inspektioner ska inledas: där sägs att sådana åtgärder endast får äga rum med den berörda medlemsstatens samtycke, antingen på begäran av de nationella myndigheterna eller på myndighetens initiativ (punkt 1). Vidare behöver medlemsstater som väljer att inte genomföra en gemensam inspektion förklara skälen till sitt beslut (punkt 2), vilket gör det möjligt för medlemsstaterna att göra gemensamma inspektioner även i fall där inte alla medlemsstater som berörs av inspektionen beslutat att delta (punkt 3). I artikel 10 fastställs de praktiska arrangemangen för samordnade eller gemensamma inspektioner som samordnas av myndigheten.

I artikel 11 regleras myndighetens analyser och riskbedömningar när det gäller gränsöverskridande aspekter av arbetstagarnas rörlighet, med närmare föreskrifter om verksamheten och de omständigheter under vilka detta arbete kommer att utföras.

Enligt artikel 12 ska myndigheten stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad i syfte att främja en enhetlig, rättvis och effektiv tillämpning och efterlevnad av tillämplig unionslagstiftning, och här fastställs särskilda aktiviteter för myndigheten i detta avseende.

I artikel 13 om medling beskrivs myndighetens uppgift att lösa tvister mellan medlemsstaterna.

I artikel 14 definieras myndighetens roll när det gäller att främja samarbete vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden.

I artikel 15 regleras myndighetens samarbete med andra decentraliserade EU-organ.

I artikel 16 fastställs att myndighetens verksamhet med inriktning på digitalisering av förfaranden som används för informationsutbyte mellan medlemsstaterna alltid ska följa principerna i den relevanta interoperabilitetsramen och referensarkitekturen.

I kapitel III beskrivs myndighetens organisation och struktur.

I artikel 17 föreskrivs att myndighetens lednings- och förvaltningsstruktur ska bestå av en styrelse, en verkställande direktör och en intressentgrupp. Här sägs också att myndigheten får bilda särskilda arbetsgrupper och paneler för specifika uppgifter.

I artiklarna 18–22 anges närmare regler för styrelsens uppgifter. Detta avsnitt innehåller bestämmelser om styrelsens sammansättning, funktion, ordföranden, sammanträden och voteringsregler.

I artikel 23 regleras den verkställande direktörens ansvarsområden.

Enligt artikel 24 ska det inrättas en intressentgrupp för myndigheten, för att skapa ett forum för samråd med intressenter om frågor som har samband med myndighetens uppgifter.

I kapitel IV regleras upprättandet av myndighetens budget och budgetens struktur.

I kapitel V finns bestämmelser om myndighetens personal, med allmänna bestämmelser om personalen, den verkställande direktören, de nationella kontaktpersonerna och utstationerade nationella experter och annan personal.

I kapitel VI återfinns allmänna bestämmelser och slutbestämmelser, bl.a. immunitet och privilegier för myndighetens personal, språkordning, regler om öppenhet och kommunikation, bestämmelser om bedrägeribekämpning, sekretess samt skadeståndsansvar. Här föreskrivs att kommissionen regelbundet ska utvärdera myndighetens resultat. Bestämmelser om Europeiska ombudsmannens utredningar samt samarbete med tredjeländer finns också i det här kapitlet. Avtal om säte och villkor för verksamheten samt inledningen av myndighetens verksamhet regleras här.

Genom artikel 46 ändras förordning (EG) nr 883/2004.

Genom artikel 47 ändras förordning (EG) nr 987/2009.

Genom artikel 48 ändras förordning (EU) nr 492/2011.

Genom artikel 49 ändras förordning (EU) 2016/589.

Genom artikel 50 upphävs beslut 2009/17/EG och beslut (EU) 2016/344.

Artikel 51 innehåller en bestämmelse om ikraftträdande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46, 48, 53.1, 62 och 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Fri rörlighet för arbetstagare, etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster hör i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) till de grundläggande principerna för den inre marknaden i unionen.
- (2) Enligt artikel 3 i EU-fördraget ska unionen verka för en mycket konkurrenskraftig social marknadsekonomi som siktar på full sysselsättning och sociala framsteg och främjar social rättvisa och socialt skydd. Enligt artikel 9 i EUF-fördraget ska unionen vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet bl.a. beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor.
- (3) Den europeiska pelaren för sociala rättigheter proklamerades gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen vid det sociala toppmötet i Göteborg den 17 november 2017. Vid det sociala toppmötet erinrades om behovet av att sätta människor främst, för att vidareutveckla unionens sociala dimension, och främja konvergens genom insatser på alla nivåer, vilket även bekräftades i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 14 december 2017.
- (4) Som nämns i den gemensamma förklaringen om lagstiftningsprioriteringar för 2018–2019 åtar sig parlamentet, rådet och kommissionen att vidta åtgärder för att stärka unionens sociala

³⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

³⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

dimension, genom att förbättra samordningen av de sociala trygghetssystemen³⁶, genom att skydda arbetstagare från hälsorisker på arbetsplatsen³⁷, genom att säkerställa en rättvis behandling för alla på unionens arbetsmarknad i form av moderniserade regler om utstationering av arbetstagare³⁸ samt genom att förbättra den gränsöverskridande efterlevnaden av EU:s lagstiftning.

- (5) Europeiska arbetsmyndigheten (nedan kallad *myndigheten*) bör inrättas för att bidra till att stärka rättvisan på och förtroendet för den inre marknaden. I detta syfte bör myndigheten hjälpa medlemsstaterna och kommissionen att stärka tillgången till information för enskilda och arbetsgivare om rättigheter och skyldigheter i situationer som rör arbetstagarnas rörlighet över gränserna samt tillgång till relevanta tjänster, stödja efterlevnad och samarbete mellan medlemsstaterna för att garantera en effektiv tillämpning av unionslagstiftningen på dessa områden samt medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister eller störningar på arbetsmarknaden.
- (6) Myndigheten bör bedriva sin verksamhet på områdena arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen, inbegripet fri rörlighet för arbetstagare, utstationering av arbetstagare och utpräglad mobila tjänster. Den bör också stärka medlemsstaternas samarbete mot odeklarerat arbete. När myndigheten under sin verksamhet får kännedom om misstänkta oriktigheter, även på unionsrättsliga områden som ligger utanför dess uppdrag, såsom kränkningar av arbetsvillkor, hälso- och säkerhetsbestämmelser eller anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt, bör den kunna rapportera dem och samarbeta i dessa frågor med kommissionen, behöriga unionsorgan och nationella myndigheter beroende på vad som är tillämpligt.
- (7) Myndigheten bör bidra till att underlätta den fria rörligheten för arbetstagare enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011³⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU⁴⁰ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589⁴¹. Den bör också underlätta utstationering av arbetstagare enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG⁴² och Europaparlamentets och rådet direktiv 2014/67/EU⁴³, bland annat genom att stödja efterlevnaden av dessa bestämmelser i de fall de genomförts genom allmänt tillämpliga kollektivavtal i överensstämmelse med medlemsstaternas praxis. Den bör även bidra till samordningen av de sociala trygghetssystemen enligt Europaparlamentets och rådets förordning

³⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 (COM(2016) 815 final).

³⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2004/37/EG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (COM(2017) 11 final).

³⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (COM(2016) 128 final).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU av den 16 april 2014 om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare (EUT L 128, 30.4.2014, s. 8).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013 (EUT L 107, 22.4.2016, s. 1).

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s. 11).

(EG) nr 883/2004⁴⁴, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009⁴⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1231/2010⁴⁶, rådets förordning (EG) nr 1408/71⁴⁷ och rådets förordning (EG) nr 574/72⁴⁸.

- (8) I vissa fall har sektorsspecifik unionslagstiftning antagits för att tillgodose specifika behov inom en viss sektor, såsom internationella transporter. Myndigheten bör också behandla gränsöverskridande aspekter av tillämpningen av sådan sektorsspecifik unionslagstiftning, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006⁴⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG⁵⁰, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009⁵¹ samt Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/22/EG (COM(2017) 278)⁵².
- (9) De personer som omfattas av myndighetens verksamhet bör vara personer som omfattas av unionsrätten inom denna förordnings tillämpningsområde, däribland arbetstagare, egenföretagare, arbetsökande och personer som inte förvärvsarbetar, vilket bör omfatta både unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som lagligen är bosatta i unionen, såsom utstationerade arbetstagare, innehavare av EU-blåkort, personer som förflyttas inom företag och långvarigt bosatta, samt deras familjemedlemmar.
- (10) Inrättandet av myndigheten bör inte medföra nya rättigheter eller skyldigheter för enskilda eller arbetsgivare, inbegripet näringsidkare och icke-vinstdrivande organisationen, eftersom myndighetens verksamhet bör omfatta dem i den mån de omfattas av den unionslagstiftning som ingår i den här förordningens tillämpningsområde.
- (11) För att säkerställa att de kan dra fördel av en rättvis och effektiv inre marknad bör myndigheten främja möjligheter för enskilda och arbetsgivare att vara rörliga, tillhandahålla tjänster och rekrytera var som helst i unionen. Detta inbegriper stöd till enskildas rörlighet över gränserna genom underlättande av tillgång till gränsöverskridande rörlighetstjänster, såsom gränsöverskridande jobbmatchning, praktikant- och lärlingsutbildningar och främjande av rörlighetsprojekt som ”Ditt första Eures-jobb” eller ”Erasmus Pro”. Myndigheten bör också

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1, rättad i EUT L 200, 7.6.2004, s. 1).

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁴⁷ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁴⁸ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 27.3.1972, s. 1).

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 35).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).

⁵² Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/22/EG vad gäller tillsynskrav och om fastställande av särskilda bestämmelser med avseende på direktiv 96/71/EG och direktiv 2014/67/EU för utstationering av förare inom vägtransportsektorn (COM(2017) 278).

bidra till tydligare information, bland annat om rättigheter och skyldigheter enligt unionslagstiftningen, och enskildas och arbetsgivares tillgång till tjänster, i samarbete med andra av unionens informationstjänster, såsom Ditt Europa – Rådgivning, och i fullständig samverkan och samordning med portalen Ditt Europa, som kommer att utgöra ryggraden i den nya gemensamma digitala ingången⁵³.

- (12) Myndigheten bör därför samarbeta med andra relevanta unionsinitiativ och unionsnätverk, särskilt Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar⁵⁴, Enterprise Europe-nätverket⁵⁵, kontaktpunkterna för gränser⁵⁶ och Solvit⁵⁷, samt med berörda nationella tjänster, t.ex. de organ som medlemsstaterna utsett enligt direktiv 2011/24/EU för att främja likabehandling och stödja EU-arbetstagare och deras familjemedlemmar eller de nationella kontaktpunkterna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU⁵⁸ som ger information om hälso- och sjukvård. Myndigheten bör också utforska samverkansfördelar med det föreslagna europeiska e-kortet för tjänster⁵⁹, särskilt i sådana fall där medlemsstaterna väljer alternativet att deklarerat utstationerade arbetstagare lämnas in via e-kortsplattformen. Myndigheten bör ersätta kommissionen i fråga om förvaltning av den europeiska samordningsbyrån för det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) i enlighet med förordning (EU) 2016/589, inbegripet definition av användarbehov och verksamhetskrav för Euresportalens och relaterade it-tjänsters effektivitet, men inte tillhandahållande av it eller drift och utveckling av it-infrastrukturen, vilket kommissionen kommer att sköta även i fortsättningen.
- (13) För att understödja en rättvis, enkel och verkningfull tillämpning av unionsrätten bör myndigheten stödja samarbete och utbyte av aktuell information mellan medlemsstaterna. Tillsammans med annan personal bör de nationella kontaktpersoner som arbetar vid myndigheten understödja medlemsstaternas efterlevnad av sina samarbetskyldigheter, påskynda kontakterna mellan dem genom rutiner utformade för att minska tidsutdräkten samt upprätta kontakter med andra nationella förbindelseorgan och kontaktpunkter enligt unionsrätten. Myndigheten bör uppmuntra användning av innovativa metoder för ändamålsenligt och resurseffektivt gränsöverskridande samarbete, inbegripet datakommunikationsverktyg som systemet för elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter (EESSI) och informationssystemet för den inre marknaden (IMI), och bör bidra till ytterligare digitalisering och förbättrade it-verktyg för utbyte av meddelanden mellan de nationella myndigheterna.
- (14) För att öka medlemsstaternas förmåga att vidta åtgärder mot oriktigheter med ett gränsöverskridande inslag vad gäller den unionslagstiftning som myndighetens verksamhet avser, bör den stödja de nationella myndigheterna vid samordnade och gemensamma inspektioner, även genom att underlätta inspektioner enligt artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Dessa bör äga rum på begäran av medlemsstaterna eller efter att de samtyckt till myndighetens förslag. Myndigheten bör tillhandahålla strategiskt, logistiskt och tekniskt stöd till de

⁵³ Förordning [*gemensam digital ingång* COM(2017) 256].

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2014/EU av den 15 maj 2014 om ett utökat samarbete mellan de offentliga arbetsförmedlingarna (EUT L 159, 28.5.2014, s. 32).

⁵⁵ European Enterprise Network, <https://een.ec.europa.eu/>

⁵⁶ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet, *Främja tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsregioner*, COM(2017) 534.

⁵⁷ Kommissionens rekommendation av den 17 september 2013 om principerna för Solvit (EUT L 249, 19.9.2011, s. 10).

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (EUT L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁵⁹ COM(2016) 824 final och COM(2016) 823 final.

medlemsstater som deltar i samordnade eller gemensamma inspektioner, under fullständigt hänsynstagande till sekretesskrav. Inspektioner bör genomföras med de berörda medlemsstaternas samtycke och äga rum i fullständig överensstämmelse med den berörda medlemsstatens nationella rättsliga ram, och denna medlemsstat bör följa upp de samordnade och gemensamma inspektionernas resultat enligt nationell rätt.

- (15) För att bevaka framväxande tendenser, utmaningar och kryphål på områdena arbetstagarnas rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen bör myndigheten utveckla en kapacitet för analyser och riskbedömningar. Detta bör omfatta analyser och studier av arbetsmarknaden liksom ömsesidiga granskningar. Myndigheten bör övervaka möjliga obalanser i fråga om kompetens och gränsöverskridande flöden av arbetskraft, inbegripet den eventuella inverkan på territoriell sammanhållning. Myndigheten bör även stödja sådana riskbedömningar som avses i artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Myndigheten bör säkerställa synergieffekter och komplementaritet med andra av unionens organ, tjänster och nätverk. Detta bör omfatta inhämtande av synpunkter från Solvit och liknande tjänster om problem som ofta återkommer för enskilda och företag som utövar sina rättigheter på de områden som myndighetens behörighet omfattar. Myndigheten bör också förenkla och rationalisera insamling av uppgifter enligt relevanta unionsrättsakter inom dess behörighetsområde. Detta omfattar inte införandet av nya rapporteringskrav för medlemsstaterna.
- (16) För att stärka de nationella myndigheternas kapacitet och förbättra enhetligheten i tillämpningen av den unionslagstiftning för vilken myndigheten är behörig, bör den tillhandahålla operativt stöd till de nationella myndigheterna, t.ex. genom att ta fram praktiska riktlinjer, kurser och program för ömsesidigt lärande, främja projekt för ömsesidigt stöd, underlätta personalutbyten såsom sådant som avses i artikel 8 i direktiv 2014/67/EU samt bistå medlemsstaterna när de organiserar upplysningskampanjer riktade till enskilda och arbetsgivare om rättigheter och skyldigheter. Myndigheten bör främja utbyte, spridning och användning av god praxis.
- (17) Myndigheten bör tillhandahålla en plattform för lösning av tvister mellan medlemsstaterna vad gäller tillämpning av den unionslagstiftning som omfattas av dess behörighet. Den bör bygga vidare på de mekanismer för dialog och förlikning som för närvarande tillämpas inom samordning av de sociala trygghetssystemen, vilkas värde erkänns av medlemsstaterna⁶⁰ och domstolen⁶¹. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att hänvisa ärenden till myndigheten för medling enligt ett särskilt standardförfarande. Myndigheten bör endast handlägga tvister mellan medlemsstaterna, medan enskilda och arbetsgivare som ställs inför svårigheter att utöva sina unionsrättsliga rättigheter även fortsättningsvis bör ha tillgång till de nationella tjänster och unionstjänster som inrättats för sådana ändamål, såsom Solvitnätverket till vilket myndigheten bör hänvisa sådana ärenden. Solvitnätverket bör också kunna hänvisa ärenden till myndigheten för handläggning om problemet inte kan lösas på grund av meningsskiljaktigheter mellan de nationella förvaltningarna.
- (18) För att underlätta hanteringen av justeringar på arbetsmarknaden bör myndigheten underlätta samarbete mellan relevanta aktörer, så att arbetsmarknadsstörningar som påverkar fler än en

⁶⁰ Rådet, partiell allmän riktlinje av den 26 oktober 2017 beträffande förslaget till förordning om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004, 13645/1/17.

⁶¹ Mål C-236/88 EU:C:1990:303, punkt 17; mål C-202/97 EU:C:2000:75, punkterna 57–58; mål C-178/97 EU:C:2000:169, punkterna 44–45; mål C-2/05 EU:C:2006:69, punkterna 28–29; mål C-12/14 EU:C:2016:135, punkterna 39–41; mål C-359/16 EU:C:2018:63, punkterna 44–45.

medlemsstat kan åtgärdas, exempelvis vid omstruktureringar eller större projekt som påverkar sysselsättningen i gränsregioner.

- (19) Europeiska interoperabilitetsramen (EIF)⁶² omfattar principer och rekommendationer för bättre styrning av interoperabilitet och offentliga tjänster, för upprättande av organisations- och gränsöverskridande relationer, för rationalisering av processer till stöd för helt digitala utbyten, så att både befintlig och ny lagstiftning stöder principerna för interoperabilitet. Den europeiska interoperabilitetsarkitekturen (Eira) är en generisk struktur med principer och riktlinjer för implementation av interoperabilitetslösningar⁶³. Både EIF och Eira bör fungera vägledande och stödjande för myndigheten när interoperabilitetsfrågor tas upp.
- (20) Myndigheten bör ledas och drivas i överensstämmelse med principerna i det gemensamma uttalandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 19 juli 2012 om decentraliserade organ.
- (21) För att myndigheten ska fungera effektivt bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädare i myndighetens styrelse. Styrelsens sammansättning, inbegripet val av ordförande och vice ordförande, bör följa principerna om jämn könsfördelning, erfarenhet och förtjänst. För att myndigheten ska fungera ändamålsenligt och resurseffektivt bör styrelsen bland annat anta ett årligt arbetsprogram, utföra sina arbetsuppgifter beträffande myndighetens budget, anta de budgetregler som ska gälla för myndigheten, utse en verkställande direktör och fastställa förfarandena för den verkställande direktörens beslut om myndighetens operativa uppgifter. Företrädare från andra länder än unionens medlemsstater som tillämpar unionens regler inom myndighetens behörighetsområde bör få delta i styrelsens sammanträden som observatörer.
- (22) Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter bör styrelsen och den verkställande direktören vara oberoende vid fullgörandet av sina uppgifter och agera i det allmännas intresse.
- (23) Myndigheten bör direkt anlita de berörda parternas sakkunskap på dess olika behörighetsområden genom en särskild intressentgrupp. Ledamöterna bör vara företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå. Vid fullgörandet av sina uppgifter bör intressentgruppen ta vederbörlig hänsyn till yttranden från och dra nytta av sakkunskapen hos den rådgivande kommitté för samordning av de sociala trygghetssystemen som inrättats genom förordning (EG) nr 883/2004 och den rådgivande kommitté för fri rörlighet för arbetstagare som inrättats i enlighet med förordning (EU) nr 492/2011.
- (24) För att garantera myndighetens fullständiga oberoende och självständighet bör den ha en egen budget, med inkomster som kommer från unionens allmänna budget, eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna och eventuella bidrag från tredjeländer som deltar i myndighetens arbete. I exceptionella och vederbörligen motiverade fall bör den även kunna få delegeringsavtal eller särskilda bidrag, och ta ut avgifter för publikationer och tjänster som den tillhandahåller.

⁶² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi*, COM(2017) 134 final.

⁶³ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 av den 25 november 2015 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn (EUT L 318, 4.12.2015, s. 1).

- (25) Behandling av personuppgifter enligt den här förordningen bör utföras i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁶⁴ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁶⁵, beroende på vilken som är tillämplig. Detta innebär införande av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att fullgöra de skyldigheter som de förordningarna innebär, i synnerhet med avseende på behandlingens lagenlighet och säkerhet samt tillhandahållande av information och de registrerades rättigheter.
- (26) För att säkerställa öppenhet i myndighetens verksamhet bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁶⁶ gälla myndigheten. Europeiska ombudsmannen bör granska myndighetens verksamhet i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.
- (27) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁶⁷ bör tillämpas på myndigheten, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- (28) Myndighetens värdmedlemsstat bör tillhandahålla bästa möjliga villkor för att säkerställa myndighetens väl fungerande verksamhet.
- (29) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsvillkor och likabehandling av personal bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (tjänsteföreskrifterna för tjänstemän) och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (anställningsvillkoren), som fastställs i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (tillsammans kallade *tjänsteföreskrifterna*), inklusive bestämmelserna om tystnadsplikt eller andra likvärdiga skyldigheter beträffande sekretess, gälla för myndighetens personal och för den verkställande direktören.
- (30) Inom ramen för respektive behörighetsområden bör myndigheten samarbeta med unionens övriga organ, särskilt med sådana som inrättats inom området sysselsättning och socialpolitik, så att den bygger vidare på deras sakkunskap och maximerar synergieffekterna: Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound), Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop), Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-Osha) och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ETF) samt, när det gäller kampen mot organiserad brottslighet och människohandel, med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust).
- (31) För att stärka det operativa inslaget i verksamheten vid befintliga organ på området för arbetstagarnas rörlighet över gränserna bör myndigheten ta över de uppgifter som utförs av tekniska kommittén för arbetskraftens fria rörlighet, inrättad genom förordning (EU) nr 492/2011, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, inrättad genom kommissionens

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 12.1.2001, s. 1); ses för närvarande över genom COM(2017) 8 final.

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

beslut 2009/17/EG⁶⁸ samt det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344⁶⁹. I och med att myndigheten inrättas bör dessa organ upphöra.

- (32) Myndigheten bör komplettera verksamheten vid administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen, inrättad genom förordning (EG) nr 883/2004 (nedan kallad *administrativa kommissionen*), i den mån den fullgör regleringsuppgifter som rör tillämpningen av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. Myndigheten bör emellertid ta över de operativa uppgifter som för närvarande utförs inom ramen för administrativa kommissionen, såsom medling mellan medlemsstaterna, tillhandahållande av ett forum för handläggning av ekonomiska frågor som rör tillämpningen av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009, och dessutom ta över uppgifterna för den revisionskommitté som inrättats genom de förordningarna, sköta frågor som rör elektroniskt datautbyte och it-verktyg för underlättande av de förordningarnas tillämpning och ersätta tekniska kommissionen för informationsbehandling som inrättats genom de förordningarna.
- (33) Rådgivande kommittén för samordning av de sociala trygghetssystemen, som inrättades genom förordning (EG) nr 883/2004, och rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetstagare, som inrättades genom förordning (EU) nr 492/2011, tillhandahåller ett forum för samråd med arbetsmarknadens parter och regeringsföreträdare på nationell nivå. Myndigheten bör bidra till deras verksamhet och bör få delta i deras sammanträden.
- (34) För att återspegla denna nya institutionella struktur bör förordningarna (EG) nr 883/2004, (EG) nr 987/2009, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 ändras, och beslut 2009/17/EG och beslut (EU) 2016/344 bör upphöra att gälla.
- (35) I EUF-fördraget sägs uttryckligen att skillnaderna mellan de nationella systemen i fråga om arbetsmarknadsparternas roll och deras självständighet ska respekteras. Deltagandet i myndighetens verksamhet påverkar inte medlemsstaternas befogenheter, skyldigheter och ansvar enligt bland annat Internationella arbetsorganisationens (ILO) relevanta och tillämpliga konventioner, såsom konvention nr 81 om yrkesinspektion, och medlemsstaternas befogenheter att reglera, medla i eller övervaka relationerna mellan arbetsmarknadens parter på nationell nivå, särskilt när det gäller utövandet av rätten att förhandla om kollektivavtal och vidta stridsåtgärder.
- (36) Eftersom målen för denna förordning, att stödja den fria rörligheten för arbetstagare och tjänster och bidra till ökad rättvisa på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan samordning utan snarare, på grund av den gränsöverskridande karaktären av dessa verksamheter och behovet av ökat samarbete mellan medlemsstaterna, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (37) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som det hänvisas till i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.

⁶⁸ Kommissionens beslut 2009/17/EG av den 19 december 2008 om inrättande av expertkommittén för utstationering av arbetstagare (EUT L 8, 13.1.2009, s. 26).

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344 av den 9 mars 2016 om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, (EUT L 65, 11.3.2016, s. 12).

Kapitel I

Principer

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska arbetsmyndigheten (nedan kallad *myndigheten*).
2. Myndigheten ska bistå medlemsstaterna och kommissionen när det gäller arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen inom unionen.

Artikel 2

Mål

Myndighetens mål ska vara att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden. Myndigheten ska i detta syfte

- (a) underlätta för enskilda och arbetsgivare att få tillgång till information om sina rättigheter och skyldigheter samt till relevanta tjänster,
- (b) stödja samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller att säkerställa efterlevnaden av relevant unionslagstiftning i gränsöverskridande situationer, bland annat genom att underlätta gemensamma inspektioner,
- (c) medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister mellan de nationella myndigheterna eller vid störningar på arbetsmarknaden.

Artikel 3

Rättslig ställning

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med ställning som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt nationell lagstiftning. Den får särskilt förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstol och andra myndigheter.

Artikel 4

Säte

Sätet för myndigheten ska vara [x].

Kapitel II

Myndighetens uppgifter

Artikel 5

Myndighetens uppgifter

För att uppnå sina mål ska myndigheten utföra följande uppgifter:

- (a) Underlätta för enskilda och arbetsgivare att få tillgång till information om rättigheter och skyldigheter i gränsöverskridande situationer samt tillgång till tjänster som avser arbetstagarnas rörlighet över gränserna i enlighet med artiklarna 6 och 7.
- (b) Underlätta samarbetet och utbytet av information mellan de nationella myndigheterna i syfte att säkerställa den faktiska efterlevnaden av relevant unionslagstiftning i enlighet med artikel 8.
- (c) Samordna och stödja samordnade och gemensamma inspektioner i enlighet med artiklarna 9 och 10.
- (d) Utföra analyser och riskbedömningar när det gäller arbetstagarnas rörlighet över gränserna i enlighet med artikel 11.
- (e) Stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad när det gäller att säkerställa den faktiska efterlevnaden av relevant unionslagstiftning i enlighet med artikel 12.
- (f) Medla i de tvister mellan medlemsstaternas myndigheter som rör tillämpningen av relevant unionslagstiftning i enlighet med artikel 13.
- (g) Underlätta samarbetet mellan berörda parter vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden i enlighet med artikel 14.

Artikel 6

Information om arbetskraftens rörlighet över gränserna

Myndigheten ska förbättra tillgängligheten, kvaliteten och tillgången när det gäller informationen till enskilda och arbetsgivare för att underlätta arbetstagarnas rörlighet i unionen, i enlighet med förordning (EU) nr 589/2016 om Eures och förordningen om en gemensam digital ingång (COM(2017) 256). Myndigheten ska i detta syfte

- (a) tillhandahålla relevant information om rättigheter och skyldigheter för enskilda arbetstagare i gränsöverskridande situationer,
- (b) främja möjligheter som stöder enskilda arbetstagares rörlighet, bland annat genom vägledning när det gäller tillgång till utbildning och språkutbildning,
- (c) lämna relevant information till arbetsgivare om arbetsrättsliga regler samt om levnads- och arbetsvillkoren för arbetstagare i gränsöverskridande situationer, inbegripet för utstationerade arbetstagare,
- (d) stödja medlemsstaterna så att de fullgör de skyldigheter när det gäller spridning av och tillgång till information om fri rörlighet för arbetstagare som fastställs i artikel 6 i

direktiv 2014/54/EU och om utstationering av arbetstagare som fastställs i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU,

- (e) stödja medlemsstaterna när det gäller att förbättra korrektheten, fullständigheten och användarvänligheten för relevanta nationella informationstjänster, i enlighet med de kvalitetskriterier som fastställs i förordningen om en gemensam digital ingång (COM(2017) 256),
- (f) stödja medlemsstaternas effektivisering av tillhandahållandet av information och tjänster till enskilda och arbetsgivare avseende gränsöverskridande rörlighet på frivillig basis, samtidigt som medlemsstaternas befogenheter respekteras fullt ut.

Artikel 7

Tillgång till tjänster som avser arbetstagarnas rörlighet över gränserna

1. Myndigheten ska tillhandahålla tjänster till enskilda och arbetsgivare för att underlätta arbetstagarnas rörlighet inom unionen. Myndigheten ska i detta syfte
 - (a) främja utvecklingen av initiativ som stöder gränsöverskridande rörlighet för enskilda, inbegripet riktade program för rörlighet,
 - (b) göra det möjligt att över gränserna matcha, särskilt via Eures, lediga jobb, praktikplatser och lärlingsplatser med meritförteckningar och ansökningar, till nytta för enskilda och arbetsgivare,
 - (c) samarbeta med andra initiativ och nätverk på unionsnivå, t.ex. Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar, European Enterprise Network och kontaktpunkten för gränserna, särskilt för att kartlägga och undanröja de gränsöverskridande hindren för arbetstagarnas rörlighet,
 - (d) underlätta samarbetet mellan de behöriga myndigheter på nationell nivå som utsetts i enlighet med direktiv 2014/54/EU att tillhandahålla information, vägledning och stöd till enskilda och arbetsgivare när det gäller gränsöverskridande rörlighet, och de nationella kontaktpunkter som utsetts i enlighet med direktiv 2011/24/EU att tillhandahålla information om hälso- och sjukvård.
2. Myndigheten ska förvalta Eures europeiska samordningsbyrå och säkerställa att den fullgör sina åtaganden i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2016/589, med undantag för teknisk drift och utveckling av Euresportalen och relaterade it-tjänster, som även fortsättningsvis ska förvaltas av kommissionen. Myndigheten ska, under den verkställande direktörens ansvar, i enlighet med artikel 23.4 k, säkerställa att denna verksamhet till fullo uppfyller kraven i tillämplig uppgiftsskyddslagstiftning, inbegripet kravet att utse ett uppgiftsskyddsombud i enlighet med artikel 37.

Artikel 8

Samarbete och utbyte av information mellan medlemsstaterna

1. Myndigheten ska underlätta samarbete mellan medlemsstaterna och stödja deras faktiska fullgörande av samarbetsskyldigheterna, inbegripet informationsutbyte, såsom fastställs i unionslagstiftningen inom tillämpningsområdet för myndighetens behörighet.

- I detta syfte och för att påskynda informationsutbytet mellan de nationella myndigheterna ska myndigheten på begäran av dem, särskilt
- (a) stödja de nationella myndigheterna när det gäller att fastställa vilka de berörda kontaktpunkterna är för de nationella myndigheterna i andra medlemsstater,
 - (b) underlätta uppföljningen av begäranden och informationsutbyte mellan de nationella myndigheterna genom att tillhandahålla logistiskt och tekniskt stöd, inbegripet översättnings- och tolkningstjänster, och genom att utbyta information om statusen för olika ärenden,
 - (c) främja och utbyta bästa praxis,
 - (d) underlätta gränsöverskridande verkställighetsförfaranden när det gäller straffavgifter och böter,
 - (e) rapportera till kommissionen varje kvartal om olösta begäranden mellan medlemsstaterna och, om det anses nödvändigt, hänvisa till medling i enlighet med artikel 13.
2. Myndigheten ska stödja arbetet i administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen genom handläggning av ekonomiska frågor som avser samordning av de sociala trygghetssystemen i enlighet med artikel 74 i förordning (EG) nr 883/2004 och artiklarna 65, 67 och 69 i förordning (EG) nr 987/2009.
 3. Myndigheten ska främja användningen av elektroniska verktyg och förfaranden för utbyte av meddelanden mellan de nationella myndigheterna, inbegripet informationssystemet för den inre marknaden (IMI) och systemet för elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter (EESSI).
 4. Myndigheten ska främja användningen av innovativa metoder för effektivt och ändamålsenligt gränsöverskridande samarbete och undersöka om det är möjligt att använda system för elektroniskt utbyte mellan medlemsstaterna för att göra det lättare att upptäcka bedrägerier samt lämna rapporter till kommissionen så att de kan utvecklas ytterligare.

Artikel 9

Samordning av samordnade och gemensamma inspektioner

1. På begäran av en eller flera medlemsstater ska myndigheten samordna samordnade eller gemensamma inspektioner på de områden som omfattas av myndighetens behörighet. Begäran får lämnas in av en eller flera medlemsstater. Myndigheten får också föreslå för myndigheterna i de berörda medlemsstaterna att de ska genomföra en samordnad eller gemensam inspektion.
2. Om en myndighet i en medlemsstat beslutar att inte delta i eller genomföra en samordnad eller gemensam inspektion som avses i punkt 1, ska den i god tid i förväg informera myndigheten skriftligen om skälen till sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten informera övriga berörda nationella myndigheter.
3. Innan en samordnad eller gemensamma inspektion anordnas ska detta först godkännas av alla deltagande medlemsstater via deras nationella kontaktpersoner. Om en eller flera medlemsstater vägrar att delta i den samordnade eller gemensamma inspektionen får övriga nationella myndigheter, i förekommande fall, endast genomföra den planerade samordnade

eller gemensamma inspektionen i de deltagande medlemsstaterna. De medlemsstater som har avstått från att delta i inspektionen ska hålla informationen om den planerade inspektionen konfidentiell.

Artikel 10

Överenskommelser om samordnade och gemensamma inspektioner

1. Ett avtal om inrättande av en gemensam inspektion (nedan kallat *inspektionsavtalet*) mellan de deltagande medlemsstaterna och myndigheten ska fastställa villkoren för att utföra en sådan inspektion. Inspektionsavtalet får innehålla bestämmelser som gör det möjligt att med kort varsel utföra gemensamma inspektioner som det har beslutats om och som har planerats. Myndigheten ska upprätta en avtalsmall.
2. Samordnade och gemensamma inspektioner och uppföljning av dem ska utföras i enlighet med den nationella lagstiftningen i de berörda medlemsstaterna.
3. Myndigheten ska tillhandahålla logistiskt och tekniskt stöd, vilket får inbegripa översättnings- och tolkningstjänster, till de medlemsstater som utför samordnade eller gemensamma inspektioner.
4. Myndighetens personal får delta i en samordnad eller gemensam inspektion, om detta på förhand godkänts av den medlemsstat på vars territorium de kommer att biträda inspektionen.
5. De nationella myndigheter som utför en samordnad eller gemensam inspektion ska rapportera till myndigheten om resultaten i sina respektive medlemsstater och om hela det operativa genomförandet av den gemensamma inspektionen.
6. Information om samordnade och gemensamma inspektioner ska ingå i kvartalsrapporterna som ska lämnas till styrelsen. En årlig rapport om de inspektioner som myndigheten stöder ska ingå i myndighetens årliga verksamhetsrapport.
7. Om myndigheten under samordnade eller gemensamma inspektioner, eller under någon del av dess verksamhet, får kännedom om misstänkta oriktigheter när det gäller tillämpningen av unionslagstiftningen, inbegripet om det går utöver dess behörighet, ska den rapportera om dessa misstänkta oriktigheter till kommissionen och, i förekommande fall, myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

Artikel 11

Analys och riskbedömning av arbetstagarnas rörlighet över gränserna

1. Myndigheten ska bedöma risker och analysera gränsöverskridande arbetskraftsflöden, t.ex. obalans på arbetsmarknaden, branschspecifika hot och återkommande problem som enskilda och arbetsgivare stöter på när det gäller gränsöverskridande rörlighet. I detta syfte ska myndigheten säkerställa komplementaritet med, och stödja sig på sakkunskap från, unionens övriga organ eller tjänster, bland annat när det gäller kompetensprognoser samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. På begäran av kommissionen får myndigheten utföra riktade djupanalyser och studier för att undersöka specifika frågor som gäller arbetstagarnas rörlighet.
2. Myndigheten ska ordna ömsesidiga granskningar mellan nationella myndigheter och organ i syfte att

- (a) utreda frågor, problem och särskilda ärenden som kan bli aktuella när det gäller genomförandet och den praktiska tillämpningen av unionslagstiftningen inom ramen för myndighetens behörighet samt den praktiska efterlevnaden av unionslagstiftningen,
 - (b) göra tillhandahållandet av tjänster till enskilda och företag mer enhetligt,
 - (c) förbättra kunskaperna om och den ömsesidiga förståelsen av olika system och rutiner samt bedöma hur effektiva olika politiska åtgärder är, bland annat förebyggande och avskräckande åtgärder.
3. Myndigheten ska regelbundet rapportera sina slutsatser till kommissionen samt direkt till de berörda medlemsstaterna och föreslå möjliga åtgärder för att avhjälpa konstaterade brister.
4. Myndigheten ska samla in statistiska uppgifter som sammanställs och tillhandahålls av medlemsstaterna inom de områden av unionslagstiftningen som omfattas av myndighetens behörighet. Myndigheten ska därigenom eftersträva att effektivisera nuvarande uppgiftsinsamling på dessa områden. I förekommande fall ska artikel 16 tillämpas. Myndigheten ska samarbeta med kommissionen (Eurostat) och, där så är lämpligt, dela med sig av resultaten av sin uppgiftsinsamling.

Artikel 12

Stöd till kapacitetsuppbyggnad.

Myndigheten ska stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad i syfte att främja en enhetlig efterlevnad av unionslagstiftningen på alla områden som omfattas av denna förordning. Myndigheten ska särskilt vidta följande åtgärder:

- (a) Utarbeta gemensamma riktlinjer som medlemsstaterna ska använda, bland annat vägledning för inspektioner i ärenden med en gränsöverskridande dimension, samt gemensamma definitioner och begrepp, som bygger på relevant arbete på unionsnivå.
- (b) Främja och stödja ömsesidigt bistånd, antingen i form av ömsesidiga insatser eller gruppinsatser samt system för personalutbyten och utstationering mellan de nationella myndigheterna.
- (c) Främja utbyte och spridning av erfarenheter och god praxis, inbegripet exempel på samarbete mellan berörda nationella myndigheter.
- (d) Utveckla branschspecifika och branschövergripande utbildningsprogram och särskilt utbildningsmaterial.
- (e) Främja upplysningskampanjer, bland annat kampanjer för att informera enskilda och arbetsgivare, särskilt små och medelstora företag, om deras rättigheter och skyldigheter och vilka möjligheter de har.

Artikel 13

Medling mellan medlemsstaterna

1. Vid tvister mellan medlemsstaterna om tillämpningen eller tolkningen av unionslagstiftningen inom de områden som omfattas av denna förordning, får myndigheten ha en medlarroll.

2. Myndigheten ska på begäran av en av de medlemsstater som berörs av en tvist inleda ett medlingsförfarande inför sin medlingsnämnd som upprättats för detta ändamål i enlighet med artikel 17.2. Myndigheten får också inleda ett medlingsförfarande på eget initiativ inför medlingsnämnden, inbegripet på grundval av ett ärende som hänskjuts från Solvit, förutsatt att alla medlemsstater som berörs av tvisten är överens om detta.
3. När myndigheten lägger fram ett medlingsärende, ska medlemsstaterna säkerställa att alla personuppgifter som rör det ärendet är anonymiserade, och myndigheten får inte vid någon tidpunkt under medlingsförfarandet behandla personuppgifter om enskilda som berörs av ärendet.
4. Ärenden som är under behandling i domstol på nationell nivå eller unionsnivå ska inte komma ifråga för myndighetens medling.
5. Inom tre månader från det att myndigheten avslutat medlingen ska de berörda medlemsstaterna rapportera till myndigheten om de åtgärder som de har vidtagit för att följa upp den eller om skälen till att de inte vidtagit några åtgärder om den inte följts upp.
6. Myndigheten ska rapportera till kommissionen varje kvartal om resultaten av de medlingsärenden som den handlägger.

Artikel 14

Samarbete vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden

På begäran av de nationella myndigheterna får myndigheten underlätta samarbetet mellan berörda parter för att åtgärda störningar på arbetsmarknaden som berör mer än en medlemsstat, såsom storskaliga omstruktureringar eller stora projekt som påverkar sysselsättningen i gränsområdena.

Artikel 15

Samarbete med andra organ

Myndigheten ska, där så är lämpligt, etablera samarbete med andra decentraliserade unionsorgan.

Artikel 16

Interoperabilitet och informationsutbyte

Myndigheten ska samordna, utveckla och tillämpa interoperabilitetsramar för att garantera informationsutbyte mellan medlemsstaterna och också med myndigheten. Dessa interoperabilitetsramar ska grundas på och stödjas av den europeiska interoperabilitetsramen⁷⁰ och den europeiska interoperabilitetsarkitektur som avses i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240⁷¹.

⁷⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi*, COM(2017) 134 final.

⁷¹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 av den 25 november 2015 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn (EUT L 318, 4.12.2015, s. 1).

Kapitel III

Myndighetens organisation

Artikel 17

Förvaltnings- och ledningsstruktur

1. Myndighetens förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av följande:
 - (a) En styrelse som ska utföra de uppgifter som fastställs i artikel 19.
 - (b) En verkställande direktör som ska ha det ansvar som fastställs i artikel 23.
 - (c) En intressentgrupp som ska utföra de uppgifter som fastställs i artikel 24.
2. Myndigheten får inrätta arbetsgrupper eller expertpaneler med företrädare för medlemsstaterna och/eller kommissionen, eller med externa experter efter urvalsförfaranden, för att fullgöra särskilda uppgifter eller för särskilda politikområden, inbegripet en medlingsnämnd för att fullgöra sina uppgifter i enlighet med artikel 13 i den här förordningen, och en särskild grupp för att handlägga ekonomiska frågor som rör tillämpningen av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009, såsom avses i artikel 8.2 i den här förordningen.

Arbetsordningen för sådana arbetsgrupper och paneler ska fastställas av myndigheten efter samråd med kommissionen. I ärenden som avser samordningen av de sociala trygghetssystemen ska även administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen rådfrågas.

AVSNITT 1

STYRELSEN

Artikel 18

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en erfaren företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen, vilka alla ska ha rösträtt.
2. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i dennes frånvaro.
3. De styrelseledamöter som företräder sina medlemsstater och deras suppleanter ska utses av sina respektive medlemsstater mot bakgrund av deras kunskaper inom de områden som avses i artikel 1.2, med hänsyn till relevanta färdigheter när det gäller ledarskap, administration och budget.

Kommissionen ska utse de ledamöter som ska företräda den.

Medlemsstaterna och kommissionen ska bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare i styrelsen för att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Alla parter ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.

4. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år. Denna period får förlängas.
5. Företrädare från tredjeländer, som tillämpar unionslagstiftningen inom de områden som omfattas av denna förordning, får delta i styrelsens sammanträden som observatörer.

Artikel 19

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska särskilt fullgöra följande uppgifter:
 - (a) Övervaka myndighetens verksamhet.
 - (b) Anta myndighetens årsbudget med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna och fullgöra andra uppgifter avseende myndighetens budget i enlighet med kapitel IV.
 - (c) Bedöma och anta den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten om myndighetens verksamhet, inbegripet en översikt över hur dess uppdrag fullgörs, och sända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten. Den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten ska offentliggöras.
 - (d) Anta de finansiella regler som ska tillämpas på myndigheten i enlighet med artikel 30.
 - (e) Anta en strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, och därvid ta hänsyn till kostnaderna och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.
 - (f) Anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter bland styrelseledamöterna samt ledamöterna i intressentgruppen och de arbetsgrupper och paneler inom myndigheten som har inrättats i enlighet med artikel 17.2, och på sin webbplats varje år offentliggöra intresseförklaringarna från styrelseledamöterna.
 - (g) Efter en behovsanalys anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 37.3.
 - (h) Anta sin arbetsordning.
 - (i) Anta arbetsordningarna för de arbetsgrupper och paneler inom myndigheten som inrättats i enlighet med artikel 17.2.
 - (j) I enlighet med punkt 2, med avseende på myndighetens personal, utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren för övriga anställda tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal⁷² (nedan kallade *tillsättningsbefogenheter*).

⁷²

Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (EGT L 56, 4.3.1968, s. 1).

- (k) Anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
 - (l) Där så är lämpligt inrätta en internrevisionsfunktion.
 - (m) Utse den verkställande direktören och vid behov förlänga dennes mandatperiod eller säga upp denne från ämbetet i enlighet med artikel 32.
 - (n) Utse en räkenskapsförare, som ska omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda och som ska vara helt oberoende vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter.
 - (o) Fastställa urvalsförfarandet för ledamöter och suppleanter i den intressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 24 och utse dessa ledamöter och suppleanter.
 - (p) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
 - (q) Fatta alla beslut om inrättandet av myndighetens interna kommittéer eller andra organ och, vid behov, ändringar av dessa, med beaktande av myndighetens verksamhetsbehov och en sund ekonomisk förvaltning.
 - (r) Godkänna myndighetens utkast till det samlade programdokument som avses i artikel 25 innan det överlämnas till kommissionen för yttrande.
 - (s) Efter det att kommissionens yttrande mottagits, anta myndighetens samlade programdokument med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna och i enlighet med artikel 25.
2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och på artikel 6 i anställningsvillkoren för övriga anställda om att till den verkställande direktören delegera relevanta tillsättningsmyndighetsbefogenheter och fastställa på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.
3. Vid exceptionella omständigheter får styrelsen genom ett beslut tillfälligt dra in delegeringen till den verkställande direktören av befogenheterna som tillsättningsmyndighet samt de befogenheter som den verkställande direktören vidaredelegerat, och själv utöva dem eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 20

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter och ska eftersträva en jämn könsfördelning. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen.
- Om två tredjedelars majoritet inte uppnås i en första omröstning ska en andra omröstning anordnas där ordföranden och vice ordföranden ska väljas med enkel majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen.

Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om denne har förhinder.

2. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara fyra år. Deras mandatperiod får förnyas en gång. Om deras uppdrag som styrelseledamot emellertid upphör någon gång under deras mandatperiod, upphör deras mandatperiod automatiskt vid denna tidpunkt.

Artikel 21

Styrelsens sammanträden

1. Ordföranden ska sammankalla till styrelsens möten.
2. Myndighetens verkställande direktör ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens begäran, på kommissionens begäran eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter.
4. Styrelsen ska sammankalla till möten med intressentgruppen minst en gång om året.
5. Styrelsen får bjuda in personer vars synpunkter kan vara av intresse till sina möten som observatörer.
6. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid sammanträdena.
7. Myndigheten ska tillhandahålla sekretariatet för styrelsen.

Artikel 22

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Styrelsen ska fatta beslut med en majoritet av de röstberättigade ledamöterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19.1 b samt artikel 32.8.
2. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad ledamot är frånvarande ska dennes suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.
3. Ordföranden ska delta i omröstningen.
4. Den verkställande direktören ska inte delta i omröstningen.
5. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, särskilt på vilka villkor som en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar och på vilka villkor som skriftliga förfaranden ska användas vid omröstning.

AVSNITT 2

DEN VERKSTÄLLANDE DIREKTÖREN

Artikel 23

Den verkställande direktörens ansvarsområden

1. Den verkställande direktören ska leda myndigheten. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.
2. Den verkställande direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet om resultatet av sitt arbete. Rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om resultatet av sitt arbete.
3. Den verkställande direktören ska vara myndighetens rättsliga företrädare.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning. Den verkställande direktören ska i synnerhet vara ansvarig för följande:
 - (a) Myndighetens dagliga förvaltning.
 - (b) Genomföra de beslut som styrelsen antar.
 - (c) Utarbeta utkastet till det samlade programdokumentet och lämna det till styrelsen för godkännande.
 - (d) Genomföra det samlade programdokumentet och rapportera till styrelsen om dess genomförande.
 - (e) Utarbeta den konsoliderade årliga rapporten om myndighetens verksamhet och lägga fram den för styrelsen för bedömning och antagande.
 - (f) Utarbeta en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom utredningar utförda av Olaf samt överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelsen.
 - (g) Skydda unionens finansiella intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att det påverkar Olafs behörighet att göra utredningar, genom effektiva kontroller, och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp, och, där så är lämpligt, genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
 - (h) Utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning för myndigheten och lägga fram den för styrelsen för godkännande.
 - (i) Utarbeta de finansiella regler som är tillämpliga för myndigheten och lägga fram dem för styrelsen.
 - (j) Upprätta myndighetens preliminära beräkning av inkomster och utgifter och genomföra dess budget.

- (k) Genomföra de åtgärder som fastställts av styrelsen för att fullgöra de skyldigheter avseende uppgiftsskydd som infördes genom förordning (EG) nr 45/2001.
5. Den verkställande direktören ska besluta om det är nödvändigt att placera en eller flera anställda i en eller flera medlemsstater. Innan den verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor ska denne inhämta förhandsgodkännande från kommissionen, styrelsen och den eller de medlemsstater som berörs. I beslutet ska man ange omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas vid det lokala kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och överlappning av myndighetens administrativa uppgifter. Det kan krävas en överenskommelse om säte med den eller de berörda medlemsstaterna.

AVSNITT 3

INTRESSENTGRUPPEN

Artikel 24

Intressentgruppens inrättande och sammansättning

1. För att underlätta samråd med berörda parter och dra nytta av deras sakkunskap inom de områden som omfattas av denna förordning, ska en intressentgrupp som har en rådgivande funktion och som är knuten till myndigheten inrättas.
2. Intressentgruppen får särskilt lämna yttranden och ge råd till myndigheten i frågor som rör tillämpningen och efterlevnaden av unionslagstiftningen på de områden som omfattas av denna förordning.
3. Den verkställande direktören ska vara ordförande i intressentgruppen, som ska sammanträda minst två gånger om året på initiativ av den verkställande direktören eller på begäran av kommissionen.
4. Intressentgruppen ska bestå av dels sex företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå som företräder både fackliga organisationer och arbetsgivarorganisationer, dels två företrädare för kommissionen.
5. Intressentgruppens ledamöter ska utnämnas av sina respektive organisationer och utses av styrelsen. Styrelsen ska också utse suppleanter på samma villkor som ledamöterna, och suppleanterna ska automatiskt ersätta ledamöter som är frånvarande eller har förhinder. I möjligaste mån ska en jämn könsfördelning respekteras samt en lämplig representation av små och medelstora företag.
6. Myndigheten ska tillhandahålla sekretariatet för intressentgruppen. Intressentgruppen ska själv anta sin arbetsordning med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter. Arbetsordningen ska godkännas av styrelsen.
7. Myndigheten ska offentliggöra intressentgruppens yttranden och råd samt resultaten av dess samråd, utom i sekretessbelagda ärenden.

Kapitel IV

Upprättandet av myndighetens budget och budgetens struktur

AVSNITT 1

MYNDIGHETENS SAMLADE PROGRAMPLANERINGS-DOKUMENT

Artikel 25

Årlig och flerårig programplanering

1. Varje år ska den verkställande direktören utarbeta ett utkast till samlat programplaneringsdokument som innehåller en flerårig och årlig programplanering i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013⁷³ och som tar hänsyn till de riktlinjer som kommissionen fastställt.
2. Senast den 30 november varje år ska styrelsen anta det utkast till samlat programplaneringsdokument som avses i punkt 1. Den ska överlämna det till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari följande år, tillsammans med eventuella senare uppdaterade versioner av det dokumentet.

Programplaneringsdokumentet ska anses som slutligt efter det att unionens allmänna budget slutligen har antagits och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.

3. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på hur stora finansiella resurser och personalresurser som anslås till varje åtgärd. Det årliga arbetsprogrammet ska vara förenligt med det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 4. I programmet ska klart anges vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående räkenskapsår. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om myndigheten får en ny uppgift.

Varje väsentlig ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet till den verkställande direktören.

4. I det fleråriga arbetsprogrammet ska den övergripande strategiska planeringen, inbegripet mål, förväntade resultat och resultatindikatorer, fastställas. Där ska också för varje verksamhet anges de indikativa finansiella resurser och personalresurser som anses vara nödvändiga för att uppnå de fastställda målen.

Den strategiska programplaneringen ska uppdateras vid behov, och särskilt för att beakta resultatet av en sådan utvärdering som avses i artikel 41.

⁷³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

Artikel 26

Upprättandet av budgeten

1. Den verkställande direktören ska varje år utarbeta ett preliminärt utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår, inbegripet tjänsteförteckningen, och översända det till styrelsen.
2. På grundval av det preliminära utkast som avses i punkt 1 ska styrelsen anta ett utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår.
3. Utkastet till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter ska skickas till kommissionen senast den 31 januari varje år.
4. Kommissionen ska vidarebefordra utkastet till beräkning till budgetmyndigheten, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av utkastet till beräkning ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget till myndigheten.
7. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning.
8. Styrelsen ska anta myndighetens budget. Den blir slutlig när unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.
9. Alla byggnadsprojekt som kan komma att påverka myndighetens budget väsentligt ska omfattas av delegerad förordning (EU) nr 1271/2013.

AVSNITT 2

REDOVISNING, GENOMFÖRANDE OCH KONTROLL AV MYNDIGHETENS BUDGET

Artikel 27

Budgetens struktur

1. Alla myndighetens inkomster och utgifter ska beräknas för varje räkenskapsår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.
2. Inkomster och utgifter i myndighetens budget ska balansera varandra.
3. Utan att det påverkar andra medel ska myndighetens inkomster inbegripa
 - (a) ett bidrag från unionen,
 - (b) eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna,
 - (c) eventuella bidrag från tredjeländer som deltar i myndighetens arbete, i enlighet med artikel 43,

- (d) eventuell unionsfinansiering via delegeringsavtal eller särskilda bidrag, i enlighet med de budgetregler för myndigheten som avses i artikel 30 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik,
 - (e) avgifter för publikationer och tjänster som tillhandahålls av myndigheten.
4. Myndighetens utgifter ska omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 28

Budgetgenomförandet

1. Den verkställande direktören ska genomföra myndighetens budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år till budgetmyndigheten skicka alla uppgifter som rör resultatet av utvärderingsförfarandena.

Artikel 29

Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Senast den 1 mars följande räkenskapsår ska myndighetens räkenskapsförare översända de preliminära räkenskaperna till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten.
2. Senast den 1 mars följande räkenskapsår ska myndighetens räkenskapsförare också förse kommissionens räkenskapsförare med de begärda räkenskaperna som ska tjäna som underlag för konsolideringen, på det sätt och i det format som kommissionens räkenskapsförare anger.
3. Senast den 31 mars följande räkenskapsår ska myndigheten översända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser om myndighetens preliminära räkenskaper ska myndighetens räkenskapsförare upprätta byråns slutliga räkenskaper på eget ansvar. Den verkställande direktören ska överlämna de slutliga räkenskaperna till styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.
6. Senast den 1 juli följande räkenskapsår ska den verkställande direktören överlämna de slutliga räkenskaperna till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten tillsammans med styrelsens yttrande.
7. En länk till sidorna på den webbplats som innehåller myndighetens slutliga räkenskaper ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november det följande räkenskapsåret.
8. Senast den 30 september ska den verkställande direktören skicka ett svar på iakttagelserna till revisionsrätten. Den verkställande direktören ska också skicka detta svar till styrelsen och till kommissionen.

9. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran, i enlighet med artikel 165.3 i budgetförordningen, för Europaparlamentet lägga fram alla uppgifter som krävs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda räkenskapsåret ska förlöpa smidigt.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år N.

Artikel 30

Budgetregler

Styrelsen ska anta myndighetens budgetregler efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) nr 1271/2013, såvida detta inte särskilt krävs för myndighetens verksamhet och kommissionen har gett sitt samtycke till detta i förväg.

Kapitel V

Personal

Artikel 31

Allmänna bestämmelser

Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen⁷⁴ samt de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och för anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal.

Artikel 32

Verkställande direktör

1. Den verkställande direktören ska anställas som tillfälligt anställd vid myndigheten enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda.
2. Styrelsen ska utnämna den verkställande direktören utgående från en förteckning över kandidater som föreslagits av kommissionen efter ett öppet och transparent urvalsförfarande.
3. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska myndigheten företrädas av styrelsens ordförande.

⁷⁴ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering där hänsyn tas till en bedömning av den verkställande direktörens arbetsinsats och myndighetens framtida uppgifter och utmaningar.
5. Styrelsen får på förslag av kommissionen, med beaktande av den utvärderingsrapport som avses i punkt 4, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.
6. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet av den sammantagna mandatperioden.
7. Den verkställande direktören kan avsättas från sin post endast efter styrelsebeslut på förslag av kommissionen.
8. Styrelsen ska fatta beslut om att utse, förlänga mandatperioden för eller avsätta den verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna.

Artikel 33

Nationella kontaktpersoner

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktperson som utstationeras till myndigheten och arbetar vid dess säte, i enlighet med artikel 34.
2. De nationella kontaktpersonerna ska bidra till att utföra myndighetens uppgifter, särskilt genom att underlätta samarbete och informationsutbyte enligt artikel 8.1 och genom att fungera som kontaktpunkter för myndigheten för frågor från deras medlemsstater som rör deras medlemsstater, antingen genom att svara direkt på frågorna eller genom att ta kontakt med sina nationella förvaltningar.
3. De nationella kontaktpersonerna ska enligt medlemsstaternas nationella lagstiftning ha rätt att begära information från de berörda myndigheterna.

Artikel 34

Utstationerade nationella experter och annan personal

1. Utöver de nationella kontaktpersonerna får myndigheten på alla områden av sin verksamhet använda andra utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd av myndigheten.
2. Styrelsen ska anta nödvändiga genomförandebestämmelser för utstationerade nationella experter, inbegripet nationella kontaktpersoner.

Kapitel VI

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 35

Immunitet och privilegier

Protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska gälla för myndigheten och dess anställda.

Artikel 36

Språkordning

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1⁷⁵ ska tillämpas på myndigheten.
2. De översättningstjänster som krävs för myndighetens verksamhet ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 37

Öppenhet, skydd av personuppgifter och kommunikation

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten. Inom sex månader efter sitt första möte ska styrelsen anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001.
2. Styrelsen ska fastställa åtgärder för att fullgöra skyldigheterna i förordning (EG) nr 45/2001, i synnerhet bestämmelserna om utseende av ett uppgiftsskyddsombud vid myndigheten och de bestämmelser som avser lagenligheten av behandlingen av uppgifter, säkerhet i behandlingen, tillhandahållande av information samt de registrerades rättigheter.
3. Myndigheten får bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom sitt behörighetsområde. Tilldelningen av resurser för kommunikationsverksamhet får inte inverka menligt på det faktiska utförandet av de uppgifter som avses i artikel 5. Kommunikationen ska följa de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som styrelsen antagit.

⁷⁵ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

Artikel 38

Bedrägeribekämpning

1. För att underlätta bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet i enlighet med förordning (EG) nr 883/2013 ska myndigheten inom sex månader från den dag då den inleder sin verksamhet ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Olaf och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla myndighetens samtliga anställda med hjälp av den mall som finns i bilagan till avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner, på grundval av dokument och kontroller på plats, av alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från myndigheten.
3. Olaf får göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, för att undersöka misstankar om bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidrag eller avtal som finansieras av myndigheten, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EG) nr 1073/1999 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenheten att utföra revision och utredningar uttryckligen tillerkännas revisionsrätten och Olaf enligt deras respektive befogenheter i samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av myndigheten.

Artikel 39

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Myndigheten ska anta sina egna säkerhetsregler som motsvarar kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, bland annat bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter, i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443⁷⁶ och 2015/444⁷⁷.

Artikel 40

Ansvar

1. Myndighetens inomobligatoriska ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt eventuella skiljedoms klausuler i ett avtal som myndigheten ingått.

⁷⁶ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁷⁷ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under tjänsteutövning.
4. Europeiska unionens domstol ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.
5. Personalens personliga ansvar gentemot myndigheten ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 41

Utvärdering

1. Senast fem år efter den dag som avses i artikel 51, och därefter vart femte år, ska kommissionen bedöma myndighetens resultat i förhållande till dess mål, uppdrag och uppgifter. Vid utvärderingen ska man framför allt granska om det finns något behov av att ändra myndighetens uppdrag och de ekonomiska följderna av en sådan ändring, bland annat genom ytterligare rationalisering och samverkan med organ som är verksamma inom området sysselsättning och socialpolitik.
2. Om kommissionen anser att myndighetens fortsatta existens inte längre är motiverad med avseende på de mål, mandat och uppgifter som den tilldelats, får kommissionen föreslå att denna förordning ändras i enlighet med detta eller upphävs.
3. Kommissionen ska meddela resultaten av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten av utvärderingen ska offentliggöras.

Artikel 42

Administrativ undersökning

Myndighetens verksamhet ska vara föremål för Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 43

Samarbete med tredjeländer

1. I den mån det är nödvändigt för att uppnå de mål som fastställs i denna förordning och utan att det påverkar de respektive behörighetsområdena för medlemsstaterna och unionens institutioner, får myndigheten samarbeta med nationella myndigheter i tredjeländer där den aktuella unionslagstiftningen om arbetstagarnas rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen är tillämplig.

För detta ändamål får myndigheten, efter förhandsgodkännande från kommissionen, upprätta samarbetsavtal med myndigheter i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater.

2. Myndigheten ska vara öppen för deltagande av tredjeländer som har ingått avtal med unionen i detta syfte.

Det ska, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i punkt 1 första stycket, utarbetas överenskommelser i vilka särskilt karaktären, omfattningen och utformningen av de berörda tredjeländernas deltagande i myndighetens arbete anges, inklusive bestämmelser om deltagande i myndighetens initiativ, ekonomiska bidrag och personal. När det gäller personalfrågor ska dessa överenskommelser under alla förhållanden vara förenliga med tjänsteföreskrifterna.

3. Kommissionen ska säkerställa att myndigheten arbetar inom ramen för sitt uppdrag och den befintliga institutionella ramen genom att ingå ett lämpligt samarbetsavtal med myndighetens verkställande direktör.

Artikel 44

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler som ska tillhandahållas för myndigheten i värdmedlemsstaten och de särskilda regler i värdmedlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, styrelseledamöterna, myndighetens personal och deras familjemedlemmar, ska fastställas i ett avtal om säte mellan myndigheten och den medlemsstat där den har sitt säte, som ingås efter att ha godkänts av styrelsen och senast två år efter ikraftträdandet av denna förordning.
2. Myndighetens värdmedlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att myndigheten ska kunna fungera smidigt och effektivt, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 45

Inledning av myndighetens verksamhet

1. Myndigheten ska inleda sin verksamhet inom ett år efter denna förordnings ikraftträdande.
2. Kommissionen ska ansvara för inrättandet av myndigheten och dess inledande verksamhet fram till dess att den har operativ förmåga att genomföra sin egen budget. För detta ändamål gäller följande:
 - (a) Till dess att den verkställande direktören tillträder sin befattning efter att ha utnämnts av styrelsen i enlighet med artikel 32, får kommissionen utse en tjänsteman från kommissionen till ställföreträdande verkställande direktör och utföra de uppgifter som åligger den verkställande direktören.
 - (b) Genom undantag från artikel 19.1 j och till dess att ett beslut enligt artikel 19.2 har antagits ska den ställföreträdande verkställande direktören utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter.

- (c) Kommissionen får erbjuda bistånd till myndigheten, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän bedriver myndighetens verksamhet under den ställföreträdande verkställande direktörens eller den verkställande direktörens överinseende.
- (d) Den ställföreträdande verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslagen i myndighetens budget efter att de har godkänts av styrelsen, och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal, efter det att tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

Artikel 46

Ändringar av förordning (EG) nr 883/2004 [för de bestämmelser som för närvarande ses över kommer kommissionen att anpassa sitt förslag efter att den reviderade förordningen antagits]

Förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 1 ska följande led införas som led na:
”na) *Europeiska arbetsmyndigheten*: det organ som inrättats genom [förordning om inrättande av myndigheten] och som avses i artikel 74”.
- (2) I artikel 72 ska led g ersättas med följande:
”g) fastställa vilka faktorer som måste beaktas vid upprättandet av räkenskaperna för de kostnader som åligger medlemsstaternas institutioner enligt denna förordning och upprätta årsräkenskaper mellan dessa institutioner på grundval av en rapport från Europeiska arbetsmyndigheten som avses i artikel 74.”
- (3) Artikel 73 ska utgå.
- (4) Artikel 74 ska ersättas med följande:

”Artikel 74

Europeiska arbetsmyndigheten

1. Europeiska arbetsmyndigheten ska stödja genomförandet av denna förordning i enlighet med sina uppgifter enligt [förordning om inrättande av myndigheten].
2. För att stödja administrativa kommissionens arbete med ekonomiska frågor ska Europeiska arbetsmyndigheten
 - (a) kontrollera den metod som används för att fastställa och beräkna de årliga genomsnittliga kostnader som presenteras av medlemsstaterna,
 - (b) samla in de uppgifter som krävs och göra de beräkningar som är nödvändiga för att fastställa varje medlemsstats årliga fordringar,
 - (c) regelbundet rapportera till administrativa kommissionen om resultaten av tillämpningen av denna förordning och tillämpningsförordningen, särskilt i ekonomiskt hänseende,
 - (d) lämna de uppgifter och rapporter som krävs för administrativa kommissionens beslut enligt artikel 72 g,

- (e) lägga fram relevanta förslag till administrativa kommissionen, inbegripet sådana som rör denna förordning, i enlighet med leden a, b och c,
- (f) utföra allt arbete och alla undersökningar och uppdrag rörande ärenden som administrativa kommissionen hänskjuter till den.

3. För att stödja administrativa kommissionens arbete med tekniska frågor, ska Europeiska arbetsmyndigheten för administrativa kommissionen lägga fram förslag om normer för en gemensam förvaltningsstruktur för informationsbehandling, särskilt när det gäller säkerhet och användning av standarder. Europeiska arbetsmyndigheten ska lägga fram rapporter och avge motiverade yttranden innan administrativa kommissionen fattar beslut enligt artikel 72 d.

4. Vid tvister mellan institutionerna eller myndigheterna rörande tillämpningen av denna förordning och tillämpningsförordningen ska Europeiska arbetsmyndigheten medla i enlighet med [*artikel 13 om medling i förordningen om inrättande av myndigheten*].”

(5) I artikel 76.6 ska andra meningen ersättas med följande:

”Om ingen lösning kan hittas inom rimlig tid får de berörda myndigheterna begära att Europeiska arbetsmyndigheten ingriper.”

Artikel 47

Ändringar av förordning (EG) nr 987/2009 [för de bestämmelser som för närvarande ses över kommer kommissionen att anpassa sitt förslag efter att den reviderade förordningen antagits]

Förordning (EG) nr 987/2009 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1.2 f ska ersättas med följande:

”f) *Europeiska arbetsmyndigheten*: det organ som avses i artikel 74 i grundförordningen.”.

(2) Artikel 5.4 ska ersättas med följande:

”4. Om de berörda institutionerna inte kommer överens får de behöriga myndigheterna hänskjuta frågan till Europeiska arbetsmyndigheten tidigast en månad efter den dag då begäran lämnades av den institution som tog emot handlingen. Europeiska arbetsmyndigheten ska försöka jämka samman ståndpunkterna i enlighet med förfarandena i [*förordning om inrättande av myndigheten – artikel 13 om medling*].”

(3) Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

”3. Om de berörda institutionerna eller myndigheterna inte kommer överens får de behöriga myndigheterna hänskjuta frågan till Europeiska arbetsmyndigheten tidigast en månad efter den dag då åsiktsskillnaden enligt punkt 1 eller 2 uppstod. Europeiska arbetsmyndigheten ska försöka jämka samman ståndpunkterna i enlighet med förfarandena i [*förordning om inrättande av myndigheten – artikel 13 om medling*].”

(4) Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Meddelande om genomsnittliga årskostnader

1. Den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp ett bestämt år ska meddelas Europeiska arbetsmyndigheten senast vid utgången av det andra året efter det år uppgifterna avser.

2. De genomsnittliga årskostnader som meddelas i enlighet med punkt 1 ska varje år offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* efter godkännande av administrativa kommissionen.

3. Om en medlemsstat inte kan meddela de genomsnittliga kostnaderna för ett visst år inom den tidsfrist som avses i punkt 1 ska den inom samma tidsfrist be administrativa kommissionen och Europeiska arbetsmyndigheten om tillstånd att använda de genomsnittliga årskostnaderna för den medlemsstaten som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* för året före det år för vilket meddelandet inte kunnat lämnas. När en medlemsstat ber om ett sådant tillstånd ska den vara skyldig att förklara skälen till att den inte kan meddela de genomsnittliga årskostnaderna för året i fråga. Om administrativa kommissionen efter att ha beaktat Europeiska arbetsmyndighetens yttrande godkänner medlemstatens begäran, ska de genomsnittliga årskostnaderna offentliggöras på nytt i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Undantag enligt punkt 3 får inte beviljas för på varandra följande år.”

(5) Artikel 67.7 ska ersättas med följande:

”7. Europeiska arbetsmyndigheten ska underlätta det slutgiltiga avslutandet av räkenskaperna om tvisten inte kan biläggas inom den tid som anges i punkt 6 och ska, efter motiverad begäran från någon av parterna, lämna ett yttrande om tvisten inom sex månader efter den månad under vilken ärendet hänsköts till den.”

(6) Artikel 69 ska ersättas med följande:

”Artikel 69

Årsbokslut

1. Administrativa kommissionen ska på grundval av rapporten från Europeiska arbetsmyndigheten varje år upprätta en sammanställning av fordringarna i enlighet med artikel 72 g i grundförordningen. För detta ändamål ska förbindelseorganen, i enlighet med de tidsfrister och bestämmelser som Europeiska arbetsmyndigheten fastställer, meddela Europeiska arbetsmyndigheten dels beloppet på de fordringar som lämnats in, reglerats eller framförts invändningar mot (borgenärsituation), dels beloppet på de fordringar som mottagits, reglerats eller framförts invändningar mot (gäldenärsituation).

2. Administrativa kommissionen får utföra relevanta granskningar för att kontrollera uppgifter i den statistik och de redovisningar som utgör underlag för upprättandet av den årliga sammanställning av fordringar som avses i punkt 1, särskilt för att försäkra sig om att uppgifterna har tagits fram enligt de regler som anges i denna avdelning.”

Artikel 48

Ändringar av förordning (EU) nr 492/2011

Förordning (EU) nr 492/2011 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 26 ska följande stycke läggas till:

”Europeiska arbetsmyndigheten, inrättad genom [*förordningen om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten*], ska delta i den rådgivande kommitténs möten som observatör, och tillhandahålla tekniska synpunkter och sakkunskap där det är relevant.”

(2) Artiklarna 29–34 ska utgå.

(3) Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Den rådgivande kommitténs procedurregler av den 8 november 1968 ska fortsätta att gälla.”

(4) Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Administrativa utgifter för den rådgivande kommittén ska ingå i Europeiska unionens allmänna budget i den avdelning som gäller kommissionen.”

Artikel 49

Ändringar av förordning (EU) 2016/589

Förordning (EU) 2016/589 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Organisationen av Euresnätverket mellan kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna.”

(b) Led b ska ersättas med följande:

”b) Samarbete mellan kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna för att utbyta relevanta tillgängliga uppgifter om lediga platser, platsansökningar och meritförteckningar.”

(c) Led f ska ersättas med följande:

”f) Främjande av Euresnätverket på unionsnivå genom effektiva kommunikationsinsatser från kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna.”

(2) I artikel 3 ska följande punkt läggas till som punkt 8:

”8. *Europeiska arbetsmyndigheten*: det organ som inrättats enligt [*förordningen om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten*]”.

(3) I artikel 4.2 ska andra meningen ersättas med följande:

”Kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten, Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner ska fastställa hur detta ska säkerställas, med hänsyn till deras respektive skyldigheter.”

(4) Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

” a) Europeiska samordningsbyrån, som ska inrättas inom Europeiska arbetsmyndigheten och som ska ansvara för att biträda Euresnätverket vid utövandet av dess verksamhet.”

- (b) Följande led ska läggas till som led e:
”e) Kommissionen.”
- (5) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
- i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:
”Europeiska samordningsbyrån ska biträda Euresnätverket i dess verksamhet, särskilt genom att i nära samarbete med de nationella samordningskontoren och kommissionen utveckla och utföra följande verksamhet:”
- ii) I led a ska led i ersättas med följande:
”i) som systemansvarig för Euresportalen och it-tjänster i samband därmed, definitionen av användarnas behov och verksamhetskrav som ska översändas till kommissionen för drift och utveckling av portalen, inbegripet system och förfaranden för utbyte av lediga platser, platsansökningar, meritförteckningar och styrkande handlingar samt annan information, i samarbete med andra relevanta tjänster, nätverk eller initiativ för information och rådgivning inom unionen,”
- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
”2. Europeiska samordningsbyrån ska ledas av Europeiska arbetsmyndigheten. Europeiska samordningsbyrån ska upprätta en regelbunden dialog med företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå.”
- (c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
”3. Europeiska samordningsbyrån ska, i samråd med den samordningsgrupp som avses i artikel 14 och med kommissionen, utarbeta sina fleråriga arbetsprogram.
- (6) Artikel 9.2 b ska ersättas med följande:
”b) samarbete med kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna om platsförmedling inom den ram som fastställs i kapitel III,”
- (7) Artikel 14.1 ska ersättas med följande:
”1. Samordningsgruppen ska bestå av företrädare på lämplig nivå för Europeiska samordningsbyrån, kommissionen och de nationella samordningskontoren.”
- (8) Artikel 29 ska ersättas med följande:
”Artikel 29
Utbyte av information om flöden och mönster
Kommissionen och medlemsstaterna ska övervaka och offentliggöra flöden och mönster i arbetskraftens rörlighet inom unionen på grundval av rapporter från Europeiska arbetsmyndigheten som bygger på statistik från Eurostat och tillgängliga nationella uppgifter.”

Artikel 50

Upphävande

Beslut 2009/17/EG och beslut (EU) 2016/344 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till beslut 2009/17/EG och beslut (EU) 2016/344 ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 51

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Bilaga – Finansieringsöversikt för rättsakt – Byråer

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på organets anslag*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på organets personalresurser*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten

1.2. Berörda politikområden

04: Sysselsättning, socialpolitik och inkludering
04 03: Sysselsättning, socialpolitik och inkludering
04 03 15: Europeiska arbetsmyndigheten

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Ny åtgärd

Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁷⁸

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Syftet med Europeiska arbetsmyndigheten är att bidra till en rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden, med inriktning på unionsreglerna på områdena arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen i unionen.

Detta bidrar direkt till kommissionens politiska prioritering ”En fördjupad och mer rättvis inre marknad med en starkt industribas” (prioritering nr 4 i de politiska riktlinjerna ”En ny start för EU”⁷⁹), och kompletterar prioriteringen ”En ny satsning på sysselsättning, tillväxt och investeringar” (prioritering nr 4) genom att skapa mer gynnsam lagstiftning för att främja företagande och skapande av arbetstillfällen.

Genom att främja en bättre fungerande inre marknad kommer initiativet att underlätta utnyttjandet av möjligheterna till gränsöverskridande anställning och tillhandahållande av tjänster i linje med Europa 2020-strategin som betonar smart och hållbar tillväxt för alla som ett sätt att komma till rätta med de strukturella svagheterna i den europeiska ekonomin, förbättra konkurrenskraften och produktiviteten och stödja en hållbar social marknadsekonomi.

⁷⁸ I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

⁷⁹ http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_sv

1.4.2. *Specifikt/specifika mål.*

Specifikt mål nr 1

a) Underlätta tillgång till information för enskilda och arbetsgivare om deras rättigheter och skyldigheter samt till relevanta tjänster.

Specifikt mål nr 2

b) Understödja samarbete mellan medlemsstaterna för gränsöverskridande efterlevnad av relevant unionslagstiftning, däribland underlättande av gemensamma inspektioner.

Specifikt mål nr 3

c) Medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister mellan de nationella myndigheterna eller vid störningar på arbetsmarknaden.

1.4.3. *Verkan eller resultat som förväntas*

Enskilda och arbetsgivare bör kunna dra nytta av ökad öppenhet, bättre tillgång till information om rättigheter och skyldigheter, ökad medvetenhet om de möjligheter som står till buds, ett mer enhetligt tillhandahållande av tjänster i hela unionen samt stärkt skydd för deras rättigheter.

De nationella myndigheterna förväntas dra nytta av framför allt bättre samarbete, större informationsutbyte och ökade synergieffekter i kommittéernas arbete, effektivare datainsamling, analyser och tekniskt stöd samt tillgång till medling på de områden som myndigheten ansvarar för.

1.4.4. *Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan*

Detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer, kommer att fastställas i det årliga arbetsprogrammet, medan övergripande strategiska mål, förväntade resultat och resultatindikatorer kommer att fastställas i det fleråriga arbetsprogrammet. De centrala resultatindikatorer för byråerna som kommissionen utvecklar bör följas.

Dessutom beskrivs en särskild övervakningsram med ett antal indikatorer i den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget. Övervakningsramen kommer att justeras i enlighet med de rättsliga krav, det genomförande och den tidsplan som slutligen fastställs.

1.5. **Motivering till förslaget eller initiativet**

1.5.1. *Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt*

Förslaget bygger på artiklarna 46, 48, 53.1, 62 och 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och handlar om fri rörlighet för arbetstagare, samordning av de sociala trygghetssystemen, etablering och utövande av verksamhet som egenföretagare, frihet att tillhandahålla tjänster samt gemensamma regler för internationella transporter.

Den rättsliga grund som har valts speglar initiativets huvudsyfte och tillämpningsområde, särskilt arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen, inbegripet utstationering av arbetstagare. Den rättsliga grunden för detta förslag överensstämmer också med de unionsrättsakter som myndighetens verksamhet rör. Det omedelbara resultatet är att Europeiska arbetsmyndigheten inrättas, vilket kommer att stödja

tillhandahållandet av information och tjänster till enskilda och arbetsgivare samt stödja medlemsstaterna i fråga om samarbete och informationsutbyte, gemensamma inspektioner, riskbedömningar, kapacitetsuppbyggnad, medling mellan nationella myndigheter samt samarbete vid störningar på arbetsmarknaden. På längre sikt kan myndighetens uppdrag ändras, efter en utvärdering som ska utföras senast fem år efter förordningens ikraftträdande.

- 1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan beror på flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" menas det värde en unionsinsats tillför som går utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (på förhand)

Målen för förslaget kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på nationell, regional eller lokal nivå, och kan bättre uppnås på unionsnivå av följande skäl:

- a) Tillhandahållandet av aktuell information och tjänster av hög kvalitet till allmänheten om rättigheter och skyldigheter i gränsöverskridande situationer behöver samordnas på EU-nivå för att en enhetlig, tydlig och effektiv strategi ska kunna säkerställas.
- b) Tillämpningen av unionsrätten i fråga om arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen bygger på samarbete mellan medlemsstaterna, vilket innebär att ingen medlemsstat kan agera ensam.
- c) För att öka synergieffekterna och stödja samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller tillämpningen av unionslagstiftningen om arbetstagarnas rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen, garantera ett tydligt rättsläge för myndigheter och enskilda och nå en samsyn på tillsynsbehovet är det nödvändigt att utarbeta en samordnad gemensam EU-strategi i stället för ett ibland komplext nät av bilaterala eller multilaterala avtal.

Förväntat mervärde för unionen (i efterhand)

Inrättandet av myndigheten kommer att underlätta en rättvis, enkel och verkningsfull tillämpning av unionslagstiftningen i hela EU. Det kommer att förbättra samarbetet och utbytet av aktuell information mellan medlemsstaterna och öka insynen och tillgången till information och tjänster för enskilda och arbetsgivare. Det kommer att stödja gemensamma inspektioner där behöriga myndigheter från olika medlemsstater deltar. Det kommer att ge medlemsstaterna särskilda arbetsmarknadsanalyser och kapacitetsuppbyggnadstjänster.

- 1.5.3. *Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

I initiativet bedöms aktuella och pågående lagstiftningsförslag på de närliggande områdena arbetstagarnas rörlighet, utstationering och samordning av de sociala trygghetssystemen samt den nya gemensamma digitala ingången. Konsekvensbedömningen och förslaget utgår från framstegen i och erfarenheterna av dessa pågående initiativ, där det framkom hur viktigt det är med operativt stöd för bättre gränsöverskridande samarbete, ökad öppenhet och mer medvetenhet, för att förbättra tillämpningen och efterlevnaden av relevant unionslagstiftning.

I förslaget tas även hänsyn till en pågående utvärdering av fyra EU-organ på sysselsättningspolitikens område⁸⁰. Detta innefattar en individuell bedömning av varje organ, en jämförelse och en framåtblickande bedömning av hur de fyra organen ska verka i framtiden. De fyra organen är annorlunda än den föreslagna myndigheten i det att de främst

⁸⁰ [Hänvisning till utvärdering läggs till när den blir tillgänglig]

sysslar med forskning och inte har någon gränsöverskridande inriktning. Vissa relevanta preliminära delar av utvärderingen har dock tjänat som underlag för det här förslaget, framför allt när det gäller utformningen av uppgifterna och styrningen. I den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag undersöks möjligheterna till samverkan mellan den nya Europeiska arbetsmyndigheten och de fyra befintliga organen.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Myndigheten bör samarbeta och främja synergieffekter med unionens övriga informationstjänster, exempelvis Ditt Europa – Rådgivning, och fullt ut utnyttja och säkerställa överensstämmelse med webbportalen Ditt Europa, som kommer att utgöra ryggraden i den nya gemensamma digitala ingången⁸¹. Myndigheten bör också samarbeta med andra relevanta unionsinitiativ och unionsnätverk, särskilt Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar⁸², Enterprise Europe-nätverket⁸³, kontaktpunkterna för gränser⁸⁴ och Solvit⁸⁵, samt med berörda nationella tjänster, t.ex. de organ som medlemsstaterna utsett enligt direktiv 2014/54/EU för att främja likabehandling och stödja EU-arbetstagare och deras familjemedlemmar eller de nationella kontaktpunkterna som utsetts enligt direktiv 2011/24/EU för att ge information om hälso- och sjukvård.

Myndigheten kommer att ta över vissa uppgifter som för närvarande utförs av kommissionen i programmet för sysselsättning och social innovation, särskilt tekniska och operativa uppgifter. I arbetsprogrammen för programmet för sysselsättning och social innovation och för myndigheten kommer det att säkerställas att programmen kompletterar varandra och inte överlappar varandra.

Myndigheten kommer att samarbeta med EU:s övriga byråer inom närliggande områden, särskilt Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-Osha), Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) samt Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound).

⁸¹ Förordning [gemensam digital ingång COM(2017) 256]

⁸² Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2014/EU av den 15 maj 2014 om ett utökat samarbete mellan de offentliga arbetsförmedlingarna (EUT L 159, 28.5.2014, s. 32).

⁸³ För nätverket Enterprise Europe, se: <https://een.ec.europa.eu/>

⁸⁴ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet, *Främja tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsregioner*, COM(2017) 534.

⁸⁵ Kommissionens rekommendation 2013/461/EU av den 17 september 2013 om principerna för Solvit (EUT L 249, 19.9.2011, s. 10).

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår under en **begränsad tid**

– Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

– Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**⁸⁶

– Efter en inledande period 2019–2023

– beräknas verksamheten ske i full skala från och med 2023.

1.7. Planerad metod för genomförandet

Direkt förvaltning som sköts av kommissionen genom

– genomförandeorgan

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till:

internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

EIB och Europeiska investeringsfonden

organ som avses i artiklarna 208 och 209

offentligrättsliga organ

privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier

personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

Anmärkningar

För att finansiera detta nya initiativ behövs både omfördelningar och nya medel. Befintlig verksamhet som för närvarande genomförs enligt förordningen om programmet för sysselsättning och social innovation och kommissionens ansvarsområde vad gäller fri rörlighet för arbetstagare kommer att överföras med tillhörande ekonomiska resurser. Ekonomiska bidrag från ”Stödverksamhet till EU:s transportpolitik och passagerarnas rättigheter, inklusive kommunikationsarbete” samt ”Transportskydd” kommer att komplettera kommissionens omfördelningar för att finansiera detta nya initiativ. Det resterande beloppet kommer att ställas till förfogande genom den tillgängliga marginalen under rubrik 1A.

⁸⁶

De ekonomiska aspekterna av detta förslag föregriper inte kommissionens förslag till nästa fleråriga budgetram.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Alla unionsorgan omfattas av ett strikt övervakningssystem som bland annat består av en internkontrollsamordnare, kommissionens tjänst för internrevision, styrelsen, kommissionen, revisionsrätten och budgetmyndigheten. Detta system återspeglas och fastställs i förordningen om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten.

I enlighet med det gemensamma uttalandet om decentraliserade EU-organ ska myndighetens årliga arbetsprogram innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Myndigheten kommer att komplettera verksamheten i arbetsprogrammet med resultatindikatorer. Myndighetens verksamhet ska sedan bedömas i förhållande till resultatindikatorerna i den årliga verksamhetsrapporten. Det årliga arbetsprogrammet ska vara förenligt med det fleråriga arbetsprogrammet, och bägge ska ingå i ett årligt samlat programplaneringsdokument som ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Myndighetens styrelse kommer att ansvara för tillsynen över myndighetens effektiva administrativa, operativa och ekonomiska förvaltning.

Senast fem år efter ikraftträdandet av förordningen om inrättande av myndigheten, och därefter vart femte år, ska kommissionen bedöma myndighetens resultat i förhållande till dess mål, uppdrag och uppgifter. Vid utvärderingen ska man framför allt granska om det finns ett eventuellt behov av att ändra myndighetens uppdrag och de ekonomiska konsekvenserna av en sådan ändring. Kommissionen ska meddela resultaten av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten av utvärderingen ska offentliggöras.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Myndigheten är ett helt nytt organ, så om rekryteringen försenas kan det påverka myndighetens operativa kapacitet. Det blir avgörande med stöd från det ansvariga generaldirektoratet, som ska fungera som utanordnare och tillsättningsmyndighet till dess att myndigheten får administrativ självständighet.

Täta möten och regelbundna kontakter kommer att behövas mellan det ansvariga generaldirektoratet och myndigheten under inledningsskedet, så att myndigheten kan bli självständig och operativ så snart som möjligt.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Myndigheten kommer att bli föremål för administrativa kontroller, vilket inbegriper budgetkontroll, internrevision, årsrapporter från Europeiska revisionsrätten, årligt beviljande av ansvarsfrihet för genomförandet av EU:s budget och eventuella utredningar som utförs av Olaf, i synnerhet för att säkerställa att de medel som tilldelas myndigheterna används på rätt sätt. Myndighetens verksamhet ska även omfattas av Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget. Denna administrativa kontroll ger ett antal processuella garantier så att hänsyn tas till de berörda parternas intressen.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Åtgärder för bedrägeribekämpning föreskrivs i artikel 38 i förslaget till förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten, och den verkställande direktören och styrelsen ska vidta lämpliga åtgärder i enlighet med de standarder för intern kontroll som tillämpas inom alla EU-institutioner. I enlighet med den gemensamma strategin kommer myndigheten att utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

BERÄKNAD PÅVERKAN PÅ UTGIFTER OCH PERSONAL ÅR 2021 OCH FRAMÅT I FINANSIERINGSÖVERSIKTEN TILL RÄTTSAKTEN FINNS MED SOM ILLUSTRATION OCH FÖREGRIPER INTE NÄSTA FLERÅRIGA BUDGETRAM

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
			från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
1a	04 03 15	Diff./Icke-diff.	JA	NEJ	JA	NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1A	Europeiska arbetsmyndigheten (myndigheten)
---	----	--

Europeiska arbetsmyndigheten (myndigheten)			År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	osv.
Avdelning 1 – Personalkostnader	Åtaganden	(1)	2,416	6,658	11,071	15,125	17,349	17,696	
	Betalningar	(2)	2,416	6,658	11,071	15,125	17,349	17,696	
Avdelning 2 – Administrativa kostnader	Åtaganden	(1a)	0,568	1,115	6,470	5,160	5,650	5,763	
	Betalningar	(2 a)	0,568	1,115	6,470	5,160	5,650	5,763	
Avdelning 3 – Driftkostnader	Åtaganden	(3 a)	8,088	14,172	21,390	24,695	28,000	28,560	
	Betalningar	(3b)	8,088	14,172	21,390	24,695	28,000	28,560	
TOTALA anslag till myndigheten	Åtaganden	=1+1a +3a	11,072	21,945	38,930	44,980	50,999	52,019	
	Betalningar	= 2+2 a +3b	11,072	21,945	38,930	44,980	50,999	52,019	

Alla beräkningar har gjorts enligt kostnadsläget i Bryssel, eftersom myndighetens säte inte har fastställts. Inledningsskedet har satts till fem år, och full verksamhet inleds 2023. Från och med då ökar myndighetens totala budget med 2 % per år för att täcka inflationen. Betalningarna är anpassade till åtagandena, eftersom det i det här skedet ännu inte är beslutat huruvida avdelning 3 kommer att vara icke-differentierade eller differentierade anslag.

Under 2019 och 2020 kommer den verksamhet som för närvarande genomförs av kommissionen inom programmet för sysselsättning och social innovation att överföras till myndigheten. Euresportalen kommer inte att föras över förrän 2020. Det belopp som ställs till myndighetens förfogande från programmet för sysselsättning och social innovation är 6,300 miljoner euro år 2019 och 10,187 miljoner euro år 2020, eller totalt 16,487 miljoner euro fram till slutet av den fleråriga budgetramen 2014–2020. Det belopp som ställs till myndighetens förfogande från fri rörlighet för arbetstagare både 2019 och 2020 är 1,287 miljoner euro per år, eller totalt 2,574 miljoner euro fram till slutet av den fleråriga budgetramen 2014–2020.

Dessutom kommer myndigheten att få anslag från GD Transport och rörlighet för att finansiera transportrelaterad verksamhet på 1,360 miljoner euro 2019 och 2,720 miljoner euro 2020, eller totalt 4,080 miljoner euro fram till slutet av den fleråriga budgetramen 2014–2020.

Uppgifter om källor till omfördelning

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI)			År 2019	År 2020	Summa fleråriga budgetramen 2014–2020
04.010402 – Stödutgifter för programmet för sysselsättning och social innovation (EaSI)	Åtaganden = Betalningar	(1)	0,450	0,450	0,900
04.030201 – Progress – Stöd till utveckling, genomförande, övervakning och utvärdering av unionens sysselsättnings- och socialpolitik samt lagstiftning om arbetsvillkor	Åtaganden	(2)	1,500	1,500	3,000
04.030202 – Eures – Främja arbetstagarnas frivilliga geografiska rörlighet och stärka sysselsättningsmöjligheterna	Åtaganden	(3)	4,350	8,237	12,587
Summa EaSI	Åtaganden	(1) + (2) + (3)	6,300	10,187	16,487

GD EMPL – Autonoma budgetposter			År 2019	År 2020	Summa fleråriga budgetramen 2014–2020
04.030103 – Fri rörlighet för arbetstagare, samordning av de sociala trygghetssystemen och åtgärder till förmån för migrerande arbetstagare, inklusive från tredjeländer	Åtaganden	(1)	1,287	1,287	2,574

GD MOVE – Autonoma budgetposter			År 2019	År 2020	Summa fleråriga budgetramen 2014–2020
06 02 05 - Stödverksamhet till EU:s transportpolitik och passagerarnas rättigheter, inklusive kommunikationsarbete	Åtaganden	(1)	1,360	2,576	3,936
06 02 06 – Transportskydd	Åtaganden	(2)	-	0,144	0,144
SUMMA Autonoma budgetposter transport	Åtaganden	(1) + (2)	1,360	2,720	4,080

Marginal rubrik 1a			År 2019	År 2020	Summa fleråriga budgetramen 2014–2020
	Åtaganden	(1)	2,125	7,750	9,875

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	osv.
GD: EMPL								
• Personalresurser		3,289	2,860	2,860	2,860	2,860	2,860	
• Övriga administrativa utgifter		0,400	0,400	1,420	1,420	1,420	1,420	
SUMMA GD EMPL	Anslag	3,689	3,260	4,280	4,280	4,280	4,280	

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	3,689	3,260	4,280	4,280	4,280	4,280	
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	osv.
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	14,761	25,205	43,210	49,260	55,279	56,299	
	Betalningar	14,761	25,205	43,210	49,260	55,279	56,299	

3.2.2. Beräknad inverkan på myndighetens anslag

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning			2019		2020		2021		2022		2023	
ò	Typ[1]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.
Specifikt mål nr 1 – Underlätta tillgång till information för enskilda och arbetsgivare om deras rättigheter och skyldigheter samt till relevanta tjänster												
- Resultat	Tjänster till enskilda och arbetsgivare			1,267		2,220		3,351		3,869		4,387
- Resultat	Kommunikationsinsatser			0,679		1,189		1,795		2,073		2,350
Delsumma för specifikt mål nr 2				1,946		3,410		5,146		5,942		6,737
Specifika mål nr 2 och 3 - Understödja samarbetet mellan medlemsstaterna i fråga om gränsöverskridande efterlevnad av relevant unionslagstiftning, bl.a. genom underlättande av gemensamma inspektioner, samt medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister eller störningar på arbetsmarknaden												
- Resultat	Ram för informationsutbyte mellan medlemsstater			0,404		0,709		1,069		1,235		1,400
- Resultat	Praktiska möten (samarbete)			1,357		2,378		3,589		4,144		4,699

- Resultat	Analytiskt stöd/sakkunskap till medlemsstaterna och kommissionen			1,026		1,798		2,714		3,134		3,553
- Resultat	Utbildning och utbyte av personal			1,733		3,037		4,583		5,292		6,000
- Resultat	Tekniskt och logistiskt stöd till samarbete, inbegripet vägledning			1,621		2,840		4,287		4,949		5,612
Delsumma för specifikt mål nr 1				6,142		10,762		16,243		18,753		21,263
Summa				8,088		14,172		21,390		24,695		28,000

Den nya myndigheten har tre huvudsakliga mål: a) underlätta tillgång till information för enskilda och arbetsgivare om deras rättigheter och skyldigheter samt till relevanta tjänster, b) understödja samarbetet mellan medlemsstaterna i fråga om gränsöverskridande efterlevnad av relevant unionslagstiftning, bl.a. genom underlättande av gemensamma inspektioner, samt c) medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister eller störningar på arbetsmarknaden.

Av operativa och ekonomiska skäl indelas dessa i två kategorier:

- **Specifikt mål nr 1** – Underlätta tillgång till information för enskilda och arbetsgivare om deras rättigheter och skyldigheter samt till relevanta tjänster.
- **Specifika mål nr 2 och 3:** Understödja samarbetet mellan medlemsstaterna i fråga om gränsöverskridande efterlevnad av relevant unionslagstiftning, bl.a. genom underlättande av gemensamma inspektioner, samt medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister eller störningar på arbetsmarknaden.

3.2.3. Beräknad inverkan på myndighetens personalresurser

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2019	År 2020	År 2021	År 2022	År 2023	År 2024	osv.
Tjänstemän (lönegrad AD)							
Tjänstemän (lönegrad AST)							
Kontraktanställda	0,259	0,814	1,110	1,110	1,110	1,138	
Tillfälligt anställda	1,144	3,504	5,935	8,509	9,867	10,114	
Nationella experter	0,615	1,845	3,075	4,305	4,920	5,043	
SUMMA	2,018	6,1625	10,1195	13,9235	15,897	16,294	

Tjänster

Tjänstemän (lönegrad AD)							
Tjänstemän (lönegrad AST)							
Kontraktanställda	7	15	15	15	15	15	
Tillfälligt anställda	16	33	50	69	69	69	
Nationella experter	15	30	45	60	60	60	

SUMMA	38	78	110	144	144	144	
--------------	-----------	-----------	------------	------------	------------	------------	--

Det bör noteras att om befintlig verksamhet som för närvarande genomförs av kommissionen överförs till myndigheten skulle det sannolikt medföra att ca 10 tjänster omfördelas till myndigheten. Dagen för omfördelningen och den personalkategori som kommer i fråga kan dock inte bedömas än. Antalet anställda skulle minska i motsvarande mån, inom varje personalkategori.

Beräknad inverkan på personalen (ytterligare heltidsekvivalenter) – tjänsteförteckning

Tjänstegrupper och grader	2019	2020	2021	2022	2023
AD16					
AD15					
AD14					
AD13					
AD12					
AD11					
AD10					
AD9					
AD8					
AD7					
AD6					
AD5					
AD Totalt	12	24	36	52	52
AST11					
AST10					
AST9					
AST8					
AST7					
AST6					
AST5					
AST4					
AST3					
AST2					
AST1					
AST Totalt	4	9	14	17	17
AST/SC 6					
AST/SC 5					
AST/SC 4					
AST/SC 3					
AST/SC 2					
AST/SC 1					
AST/SC Totalt	0	0	0	0	0
SUMMA	16	33	50	69	69

Beräknad inverkan på personalen (ytterligare) – Extern personal

Kontraktanställda	2019	2020	2021	2022	2023
Tjänstegrupp IV					
Tjänstegrupp III					
Tjänstegrupp II					
Tjänstegrupp I					
Summa	7	15	15	15	15

Nationella experter	2019	2020	2021	2022	2023
Summa	15	30	45	60	60

Personalkostnaderna har justerats så att nyrekryterad personal redovisas för 6 månader under rekryteringsåret. Normal verksamhet är planerad till 2023, med 100 % av personalen redovisad från och med den 1 januari 2023.

Den planerade rekryteringen är uppdelad efter personalkategori:

- **För tillfälligt anställda** bedöms det att rekryteringen av 69 personer kommer att ta fyra år, med början 2019.
- **För kontraktanställda** bedöms det att rekryteringen av 15 personer kommer att ta två år, med början 2019.
- **För nationella experter** bedöms det att rekryteringen av 60 experter kommer att inledas 2019 och ta fyra år.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	2019	2020	2021	2022	2023
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)					
04 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	23	20	20	20	20
XX 01 01 02 (vid delegationer)	e.t.	e.t.		e.t.	
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁸⁷	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
XX 01 04 yy		e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
Annan budgetrubrik (ange vilken)	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.	e.t.
SUMMA	23	20	20	20	20

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

⁸⁷ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.]

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Företräda kommissionen i myndighetens styrelse. Utarbeta kommissionens yttrande om det årliga arbetsprogrammet och följa upp dess genomförande. Övervaka utarbetandet av myndighetens budget och bevaka genomförandet av budgeten. Bistå myndigheten med utveckling av verksamheten i enlighet med EU:s politik, bland annat genom att delta i expertmöten.
Extern personal	ej tillämpligt

En beskrivning av beräkningen av kostnaden för heltidsekvivalenten bör införas i avsnitt 3 i bilaga V.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- Förslaget är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen och kan komma att innefatta användning av särskilda instrument enligt definitionen i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁸⁸.
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

[...]

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁸⁹.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

[...]

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	osv.
Eftaländer i EES (Norge, Liechtenstein, Island)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Schweiz	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

⁸⁸ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁸⁹ Se artiklarna 11 och 17 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁹⁰					För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
		År N	År N+1	År N+2	År N+3			
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[...]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[...]

⁹⁰

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.